информације

ГЛАСИЛО ДЕЛЕГАТА, РАДНИХ ЉУДИ И ГРАЂАНА ОБРЕНОВЦА

ШТАФЕТА У ОБРЕНОВЦУ 24. МАЈА

Штафета Младости, симбол оданости другу Титу, његовом бесмртном делу, идеалима братства и јединства свих наших народа и народности, даљем бескомпромисном развоју социјализма стиже у Обреновац у недељу, 24. маја 1981. године у 18,30. часова. Дочек и поздравни митинг одржаће се на платоу испред робне куће „Милосав Јовановић". Културни програм почиње у 18. часова.

ГОДИНА VI | ОБРЕНОВАЦ, МАЈ 1981. | БРОЈ 50.

ТИТО У НАМА И СА НАМА

Дан победе, 9. мај, дочекујемо без Тита међу нама, али са њим у срцима и у стваралаштву. Умро је легендарни вођа наших народа и народности, човек који је преокренуо точак историје, вођа радничке класе и нашег пута у социјализам, али је остало његово дело у нама и са нама.

Кад престане да куца срце човека за чије је име везана једна од најдраматичнијих и најславнијих епоха у историји наших народа, туга се не може сакрити. Сузе се не могу зауставити. Осуше се кад проговори из нас оно што је јаче од те смрти, кад тугу надјача поност што смо савременици бесмртног Тита којим смо се надахњивали и васпитавали.

Тренутак смрти је, међутим, и тренутак истине. Истина о Титу и његовом делу садржана је у његовим мудрим и једноставним речима:„ Смрт зависи од тога како је неко живео. Ако сте урадили нешто корисно, то ће вас надживјети. Историја је дугачак процес. Људи никада не заборављају шта је било добро код неког државника. Они ће се увијек сјећати оног доброг у његовим дјелима. Постоји пословица: „Срећан је онај који вјечно живи". То уствари значи да је он учинио нешто добро".

Тито живи међу нама и после своје смрти. Југославија је одлучно на Титовом путу. У томе је смисао нашег опредјељења, то је стварност у којој живимо. Ми идемо утврђеним путем и знамо шта хоћемо, јер је Тито са нама. То значи да живимо без уступака, да се одлучно боримо за све оне идеале који су га читав један век водили и носили. Ми живимо за братску социјалистичку заједницу и непомирљиво смо против свих оних који не мисле као ми и као Тито.

Тита нема, али су његове мисли и искуства са нама. У свим приликама присутно је његово име и његово дело. Путеви наше будућности су пред нама и Тито их својим мислима и делом осветљава. Он је извор наших вредности и нашег будућег развитка.

Југославија је без Тита али чврсто на Титовом путу.

ПОСЛЕ ПОПЛАВА У МАРТУ ОВЕ ГОДИНЕ

ШТЕТА СТО ШЕСТ МИЛИЈАРДИ

Воде су се повукле а штете су остале. Комисије за процену насталих штета оц поплава и клизишта завршиле су свој део посла. Према подацима штете су 106 милијарди старих динара

Штете начињене на основним и обртним средствима износе 29,5 милијарди старих динара. То су штете настале на грађевинским објектима, опреми, пропалој производњи, текућој пољопривредној производњи у друштвеном сектору и штете у индустрији настале у време поплаве.

У индустријском сектору пољопривреде начињена је штета од 28 милијарди старих динара. Тоолико, наиме, вреде уништене културе посејане на 14 хиљада хектара обрадивих површина.

На инфра структури причињене штете износе 26,9 милијарди старих динара. То су штете на путевима, водоводу и канализацији, трафостаницама, ПТТ мрежи, и слично.

Грађевински објекти у приватном сектору и предмети за личну употребу претрпели су штете од 14 милијарди старих динара: од тога је штета начињена на кућама, гаражама, шупама и другим објектима 11,2 милијарде старих динара, док је штета настала на предметима за личну употребу 2,8 милијарди старих динара.

Трошкови одбране од поплава износе 5,8 милијарди старих динара. То су трошкови евакуације, смештаја, исхране, помоћи и слично.

Штете настале на дивљачи и у ловиштима износе 97 милиона старих динара.

Тиме је закокружено укупна бројка од 106,3 милијарде старих динара, колико износе штете настале као последица поплава и клизишта Но, то није све. У поменутој цифри нису садржане штете настале на водопривредним објектима, мелиорационим каналима и јавним станицама. Овај део процењује комисије у Београду. Када и то буде готово, извесно је, висина штете биће још већа.

У таквој ситуацији предузимају се опсежне мере на санирању и одклањању последица. Присутна је брига за свако домаћинство за сваког човека. Општина ће помоћи свима онима који су угрожени, али се очекује помоћ од радних организација у којима они привређују. Исто тако очекује се сарадња банака које би давале дугорочне кредите са повољном каматом. Постоје чак три варијанте смештаја Обреновчана у чије је домове продрла вода. Смешт.. у класичним становима, добијање грађевинских парцела за подизање приватних стамбених зграда и подизање монтажних објеката. Најповољније решење биће оно за које се заинтересоване стране договоре. У свему томе велика је улога радних организација у којима поплављени раде и банка Одиљкове солидарности зависи највише.

КОМУНАЛЦИ ОБЕЋАВАЈУ

Град ће бити чистији

Недавно је на Штабу за стабилизацију разматрана понуда Организације стамбено-комуналне привреде за комуналним услугама. Расправљано је о чишћењу и прању улица, одржавању градског зеленила и градског гробља и речног купалишта „Забран".

Чишћење улица обављаће се читаве године, а прање у периоду од 1. марта до 30. новембра. У зимском периоду улице се чисте и перу даљу а у летњем у току ноћи. Неке од обреновачких улица, мисли се на оне најпрометније праће се и чистити по три пута недељно. У другој групи су улице које ће се прати и чистити по два пута у току недеље. У трећој групи налазе се улице које ће „комуналци" прати два пута недељно.

Ове године одржаваће се 41.423.184 метара квадратна улица и трогодара. Чишћење ће бити вршено на 25.130.416 метара квадратних, а прање на 16.298.768 метара квадратних. До овога се дошло после анализе стручњака за одржавање зиниј̂ене града и њихових колега из Београда.

Посебна пажња биће поклоњена одржавању градског зеленила у центру града, као и осталим месним заједницама где постоје зелене површине. Исто тако одржаваће се дрворели и украсно биљ. Наставиће се са даљим уређењем градског гробља и купалишта „Забран".

Највеће повећање цена везано је за чишћење и прање улица. Рази се о томе да ће се на нов начин одржавати чистоћа трагда па су „комунали" у ту сврху набавили и неопходну механизацију. На Штабу је било речи о контроли хигијене о чему ће поред заједнице сада више него радније рачуна водити и грађани.

Највећа пажња на седници Штаба за стабилизацију посвећена је материјалном положају запослених у овом колективу. Речено је да су примања мала и да их ваља повећати у односу пре нго ће сада обавезе и задаци бити већи. Речено је да просечан лични доходак по запосленом не сме да буде мањи од 6.000 динара што данас није ни приближно тако.

О овему томе коначну реч даће делегати Скупштине општине који су у више наврата истицали лош материјални положај запослених у овом колективу.

УМЕСТО КОМЕНТАРА

КАД СЕЉАНИ ЗАСУЧУ РУКАВЕ

Годинама је месна заједница Конатице такорила. Разједињеност села, доказани и појединачни интерес никако нису могли помоћи напретку. Многи послови сводили су се на дискусије, често без закључака.

Ствари су кренуле набоље 1974. године. Од тада до данас забележени су видни резултати. Са речи се прешло и на дела, па успеси нису изостали.

Поновљено само овај пресек локалних путева у дужини од 10 километара, изграђена пропуста, изграђен трећи бетонски мост, подизање нове школске ограде дужине 120 метара и, као круна свега, довршене Дома културе.

Извесно је да све ово не би било постигнуто да од 1977. године па до данас не траје месни самодопринос употребљен у поменуте сврхе. Недавно је усвојен Средњорочни план ове месне заједнице. Планирани задаци захтевају знатна средства. Како се напредак не може зауставити, сељани размишљају о заоштреном новом самодоприносу. Сматрали су да само тако могу обезбедити средства за оно што су планирали.

Културни живот је кренуо са мртве тачке отварањем Дома културе. Млади се окупљају и припремају програме. Ускоро ће у дужини од 1,5 километара планути улично светло а то је најбољи знак да се у њему озбиљно ради.

Поменимо на крају да је заједничким радом дошло до овога на шта су сви у Конатици поносни. Јанко Ракић учитељ у овом селу, и председник Скупштине месне заједнице, један од најзаслужнијих за то.

Ј. Б.

РЕЗУЛТАТИ ПОПИСА СТАНОВНИШТВА У ОПШТИНИ

Више нас је за десет хиљада

Припреме за обављање пописа извршене су успешно. Пописна комисија одредила је 21 инструктора за цело подручје. У попису је учествовало 241 пописивач и то са евиденције незапослених. После завршене наставе, ситуацију казже пописивачи су кренули на терен. Попис је почео 1. априла и завршен је 11 дана касније. Минуле године је у многоме су отежале те послове рада пописивача. Уз велике напоре овај одговорни посао је ваљано приведен крају. Први резултати пописа дати су на време Републичком заводу за статистику.

На територији општине живи 62.659. становника. Пре десет година у општини је било 53.260 становника. Број становника повећан је за 18 одсто. У Обреновцу сада живи 16.982 становника, а 1971. године, било је 13.141 становник. Забележено је повећање у 29 одсто. У Ратима је 1971. године било 1.098. становника, а данас је 1.171 становника, што је повећање од 7 одсто. Бело поље је пре десет година имало 845 становника. Данас тај број износи 1.477 становника што је пораст за 75 одсто. У Бојићу у 1971. године, било 2.931 становника, а данас је 4.982 становника, или за 70 одсто више. Знечка је пре десет година имала 3.755 становника, а данас има 5.312 становника што је повећање од 41 одсто. У Миклошину је 1971. године било 1.395 становника а данас је 1.827 становника или за 31 одсто више.

Остала села имају незнатан раст или незнатно опадање броја становника у односу на 1971. годину.

БОЛОВАЊА И СТАБИЛИЗАЦИЈА

У ПРВА ДВА МЕСЕЦА ПРЕКО ПЛАНА

Смањење боловања и њихово довођење у праве оквире је једна од кључних мера стабилизације. Занимало нас је колико су наши сутрашњи протекле године биле на боловању.

У Дому здравља у Обреновцу колегијални пословодни орган састајао се сваког месеца минуле године и анализирао питања из домена боловања. Тада су предузиману мере како да се боловања смање, анализиран је рад лекара и апотеке. Јер, констатовано је неколико пута, није мали број болесника који у кућама имају читаве апотеке.

Охрабрујуће је свакако то да су боловања у 1980. години, у опадању у односу на предходну годину. Минуле године 11.147 наших сутрашња користило је боловање. Тако је изгубљен 197 хиљада дана, нерачунајући трудничка и боловање мајки дојиља.

Упоребујући податке лако се да закључити да боловања опадају. Али, број боловања и изгубљених дана за јануар и фебруар је и даље забрињавајући. Наиме, само у јануару 895 лица је отишло на боловање чиме је изгубљено 13.117 дана. У фебруару је на боловању дуже од 30 дана отишло 140 лица чиме је изгубљено још 8.426 дана.

Једина охрабрујућа чињеница, уколико је она то збиља, јесте да се смањују боловања дужа од 30 дана. Како ће даља у току ове године је неизвесно, јасно је једино да минула два месеца ове године не обећавају много.

Закључак је једноставан: проблем боловања је више него озбиљан и у многоме утиче на остваривање стабилизације. До сада предузете мере и поред свега нису дале очекиваног резултата па се читава акција мора поново оживе ти, јер, у питању су радни часови и то изгубљени који износе и преко милион, чак и више од тога.

Б. Ш.

СУД НАПЛАЋУЈЕ КИРИЈУ

На једној од седница Штаба за стабилизацију главна тема била је информација Основне организације удруженог рада за одржавање станова и пословних просторија. Речено је да су пословне просторије одржаване минуле године боље него 1979. године. Предузимане су групне интервенције а суботом и недељом дежурали су електричари и водоинсталатери који одклањали хитних кварова. Тако се ради и ове године.

Набавка горива за грејање зграда кредитирана је минуле године. Сада је ситуација много озбиљнија јер око 700 станара није платило кирије за 1980. годину. Станари дугују овој Основној организацији удруженог рада 436 милиона старих динара; 186 за станарине и 246 за грејање. Недавно је, на пример један станар извршио плаћање својих двогодишњих обавеза у висини од преко 2,5 милиона старих динара. Све то казује да ће са обезбеђењем средстава за грејање станова ићи мало теже. На Штабу је закључено да из Комуналног фонда одвоје средства за набавку међу кожама и разговори са кућним саветима и месним заједницама.

Истакнуто је да су средства која се уграђују недовољно за ваљано одржавање зграда, и да се станари недомаћински односе према зградама. Због свега тога биће предузете конкретне мере послове у циљу потпунијег искоришћења запослених што је у најтешњој повезаности са мерама стабилизације.

П. Н.

ВЕЛИКАН НАШЕ ЕПОХЕ

ВЕЛИКАН НАШЕ ЕПОХЕ

Година у којој је у кумровечкој кући број осам сељанка Марија Броз породила седмо своје дете, година је због које ће мало и питомо загорско село Кумровец

— осванути међу звездама историје, наћи се међу звездама вечности и људског поминања.

Ваљаће да прође пуних петнаест година док се то седмо дете Броозових браварски шегрт Јожа, који је кренуо у свет „трбухом за кruхом", није скрио са прним рукавом зраком, са првим зраком сунца и светлости којима ће посветити цео свој живот. У панонско-балканској тами једина људска светлост једина искра надања биће су малене социјал-демо кратске брошуре од којих се једна, „Свибански спис за годину 1907", нашла и у мојим ложиним рукама. У тој се брошури мало прочитати да радници не траже ни милостиња, ни љубави — „ми тражимо правду, ми се боримо за њу". Те речи прочитане између два ужарена жељезна цвета од којих он које ократу, свој „занатлијски" рад којим ће бити „осло бођен" и постати калфа, те и мно ге друге речи биће судбоносне за животно опредељење младог браварског помоћника.

Време када се у Београду одржава Први конгрес Социјалистичке радничке партије (комуниста) затиче Броза далеко од београдске Славије. Он, борац интернационалне гарде, у то време је у једном киргиском селу недалеком од Омска у којем царује бели терор адмирала Колчака. У време када у Вуковару нова партија мења име у Комунистичку партију Југославије и добија свој борбени програм, Броз се налази на дуготрајном и мукотрпном путу који га преко Петрограда, Нарве и Балтика води у домовину у коју ће стићи непосредно пред „Обзнану", пред ударац који је краљевска влада наметла младој Комунистичкој партији и њеним члановима.

„Обзнана" није оборила Партију ни Јосипа Броза који је у пр ву дима донео румену јесењску застава изаткану од нити снова и надања. Слмубени у излегалство

— живе. И делују. Машиниста у млину у селу Велико Тројство код Бјеловара, Јосип Броз је човек који се не мири са станьем ствари.

У време када се у Бечу илегално одржава Трећи конгрес Комунистичке партије Југославије, Јосип Броз је радник у бродоградилишту у Краљевици и организатор штрајка, а када у Дрездену почиње Четврти конгрес, он је већ прекаљени револуционар који се хвата у коштац са фракцијама, који односи победу у загребачкој партијској организацији. У окружном суду у Загребу одговара и судијама и тужиоцима: „Ја овај суд не признајем, јер се сматрам одговорним само својој Комунистичкој партији...". Човек и застава спојили су се у једно. У високо дигнуту песницу, у пркос у повик „Лепоглава и Марибор. И наколико, опет борба за Партију. Две и по деценије дуг је пут који је водио Јосип Броз од браварске радионице, у којој је учио занат и живот, до кормила Партије.

И та маршута представља само један непрекидни правац који стреми у висине да тамо, између човековог темена и сунца, разбије облаке. Броз се по хоризонтали креће од Загреба до Галијеје, од Ардатова до Петрограда, од киргиске степе до Загреба, Лепоглаве, Марибора, Беча, и поново до Загреба. А по вертикали, Титова животна маршрута не бележи ни једно колебање. Она је стела која је избила из круга свакодневног, немоћног и тобоже немогућег продора у сфере борбе; она је коначно уништено у зло око невремена. Јер, још у детињству Тито је научио од родне Сутле да пред сваком каменом препреком треба застати, пронаћи корито својих размишљања, нарасти у свом бујању — и у једном у чиститу премостити и незаустављиво поћи даље.

Тито је створио монолитну, јаку борбену Комунистичку партију онда када је она изгледала неизлечиво натрижена болешћу фракционаштва и смрвљена систематским терором краљевског режима. Снагом своје личности успео је да Партију изведе на чело колоне дана и година и да од ње створи читаво дато које ће класати свој лик у стени историје.

А било је време европске таме. Стари континент био је само једна ћелија са решетком од кукастог крста.

Комунистичка партија Југославије била је једина снага која је пред том црном каменом препреком застала и дубила своје корито, сакупљала снагу да би у једном блиставом усхиту рекла и земљи и свету, своје — Устајте! Рекла устаничким метком, и његовим оловом и барутом.

И устали смо — с Титом — да невреме претворимо у сунце, да одградимо слободу од решетки робства, да снови гладни постану ситост, човек човеку друг.

Партија и њен генерални секретар развили су под заставом учитана војску која је својим првим корацима коњица је ушла у борбу уједно закорачила и у историју.

Јер, комунисти су ницали у сваком јуришу којим су будили у себи човека.

На маши срца и разума, Генерални секретар и Врховни командант у висији је сагледавао победе, туговао на вест о стрељаним Ћацима и палим бомбашима. Из свих офанзива, и из свих окружења, као и некада из свих немогућности, Тито је умео да избије у правцу продора и победе. Његове мисли нису исцртавале круг, већ тангенту. Оне нису признавале постојеће облике, већ су непрекидно тражиле нове, ненадане и изненађујуће. Колико близак, схватљив и свакодневан својим борцима — човек као и они — толико је био неухватљив и неухватљив у мислима и намерама за непријатеља.

У ватри рата и револуције — онда када се Југославија чинила заувек разбијена, а њени становници подељени крвавим мржњама — Тито је остварио братство наших народа и народности и јединство земље.

У диму битака, друг Тито је ратним дурбином преко брда годинама гледао у очи дана којима је ваљало пронаћи прилазе. Још ниједна није била чистиво окинута с рамена, у сјају победе којој није имао времена да се радује, повео нас је да згаришта претворимо у цветове живота.

Па кад је на ту нашу жељану и машићану земљу са безброј оружјака пао ударац клевете, Тито је у име свих прошлих и будућих дана, оштрицом истине распарао градоносне облаке. И у најтежим временима, док су кружеве неистине око наших граница и док се претило оружјем, Титовом заслугом, онима који раде дато је право и дужност да управљају својим делом и радом.

Сан париских комуна, сан пролетера се свих трговa, поља и улица, а свих барикада и затворских ћелија постао је јава на једној балканској ветрометној земљи.

Тито је доживео еру када је социјализам победио на огромним пространствима наше планете и када се близу стотинак нових држава појавило на месту превашних егзотичних резервата Азије и Африке. Својом улогом он је много допринео том процесу преокрету, можда најзначајнијем у читавој људској историји. То је чинио уз огромне људске напоре, често под веома неповољним околностима, ратујући против разноврсних, жестоких и подмуклих отпора.

Био је један од архитекта и лидера покрета несврстаности који је, у свет поделен на супротстављање блокова и притиснут нуклеарном претњом, унео нову политичку филозофију, нову реалистичку праксу, нов охрабрујући морал. Сваки крупан резултат био је увод у наредни озбиљан изазов. Диалектика за Тита није била научна формула; она је за њега била непрекидни, најлепши, најтежи људски изазов.

Тито је могао све то да постигне зато што је све у његовом животу и раду, од најранијех почетака па до краја, било чврсто сређено на велики циљ сестраног ослобађања човека — ослобађања од друштвене неправде, националне обесправљености, политичких обмана, бирократске отуђености, од слабости које су га изнутра разједале. Та нетакнута унутрашња доследност, као специјално кљешни челик, провлачила се, у виду чврсте нити, кроз сва раздобља Титове биографије, кроз све области његовог деловања, кроз све његове мисли и поступке.

Говорити о Титу за нас, Југословене, значи казивати о овом нашем времену, о Партији и Човеку са којима смо израсли до своје људске висине и достојанства. Говорити о Титу, значи говорити о човеку свих људи којима на срцу лежи — слобода, правда и мир.

Зато је Тито био и остао велик за све. Великан наше епохе.

ТИТО ЈЕ ЗНАО ДА ЈЕ ЗА ПОБЕДУ ПОТРЕБАН ШИРОК ФРОНТ НАРОДНИХ МАСА

Док је цела Европа била поробљена, а фашизам био на врхунцу своје моћи, док су армије Хитлерове Немачке продирале све дубље на исток, Народноослободилачка војска на челу са Титом створила је слободну територију усред поробљене Европе. Народноослободилачка војска и партизански одреди Југославије везивали су десетине фашистичких дивизија и својом борбом постали снажан саставни део општег фронта антифашистичких савезничких снага.

У тој борби израсла је наша славна Народноослободилачка војска која је у завршним операцијама за ослобођење наше земље бројала осамсто хиљада бораца. Свет се дивио подвигу Титове прекаљене армије, свет се питао како је било могуће да неколико десетина хиљада комуниста и револуционарне омладине покрене тако широке масе народа Југославије у њихову највећу историјску битку.

Наша партија и друг Тито од самог почетка дали су тој борби карактер народноослободилачке борбе и социјалистичке револуције. Друг Тито је знао да је за такву борбу и победу потребан широк фронт народних маса.

Народноослободилачки одори на ослобођеној територији и Антифашистичко веће народног ослобођења Југославије поставили су темеље нове Југославије. До коначног формирања демократске народне федеративне заједнице дошло је на Другом заседању Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије у Јајцу. Народи Југославије одлучном борбом у ослободилачком рату узели су своју судбину у сопствене руке. Без њиховог учешћа нису се могли правити више никакви планови о њиховој будућности. У народноослободилачком рату сваки наш народ и народности борили су се за своје властито национално ослобођење и за нову Југославију, слободну заједницу братских и равноправних народа и народности. Садашње и будуће генерације нису заборавити да је братство и јединство наших народа и народности заиста определење наше револуције и друга Тита. Он се борио против политике националног угњетавања у бившој Југославији. Супротстављао се покушајима разбијања земље. Увек је био чврсто уверен, да наши народи и народности могу очувати свој опстанак и независност, слободно и несметано изграђивати социјалистичке самоуправне односе, само ослањајући се на социјалистичко заједништво, солидарност и узајамност. Друг Тито је истицао да нам је заједнички животни интерес чувати и учвршћивати јединство и изграђивати Социјалистичку Федеративну Републику Југославију као заједницу равноправних народа и народности. Знао је да нас на то упућује судбинска борба против страних завојевача, осећање да свако мора бити господар у својој кући. Руководио се марксистичким принципима нераскидиве повезаности класног и националног. Непоколебљиво се борио против национализма и шовинизма нетрпељивости, доминације и хегемоније једне нације над другом. Устајао је против свих појава унитаризма и сепаратизма.

БИЛО ЈЕ ЧАСНО БОРИТИ СЕ И ЖИВЕТИ С ТИТОМ

Био је храбар, постојан, праведан и човечан. Сви смо поносни на Титов историјски лик. Тито није само херој ослободилачког рата и неимар социјалистичке изградње, он је много више — симбол, инспирација, пример који подстиче и храбри. Тито је непресушни извор револуционарних надахућа.

Обавезни смо према Титу, нашем и његовом делу, према народима и народностима, радничкој класи, радним људима и грађанима Југославије, према прогресивним људима и пријатељима широм света, према историји!

Само јединством, појачаним колективним радом, одговорношћу и пуном мобилношћу Савеза комуниста можемо испунити голему празнину која је смрћу друга Тита остала у нашим редовима!

Јосип Броз Тито, раднички борац, војник револуције, син народа, грађанин света, у својој пуној револуционарној и људској мери носио је у срцу радничку класу, народ и човека.

У нашој домовини, у овом тренутку свечане тишине, кунјају срца која је волео и која та воле, трепере његовим заносом и његовом општељудском племенитошћу.

Част је припадати револуцији и времену у коме је деловао друг Тито припадати заједници коју смо с њим стварали на бојном пољу и градили у миру. Част је припадати земљи коју је он тако сјајно представљао. Част је и понос имати у својој историји Тита.

Било је часно борити се и живети с Титом.

Данашње и будуће генерације, дубоко захвалне другу Титу, наставиће његово неумрло дело.

ЈУГОСЛАВИЈА ЋЕ ОДЛУЧНО СЛЕДИТИ ТИТОВ ПУТ

Тито је постао симбол нашег доба доба националног и људског ослобођења, дала на светској сцену све више ступају новоослобођене и независне земље и народи.

Тито је био постојан и сигуран пријатељ свих народима и ослободилачким покретима који су се борили за своје национално ослобођење. Инспирисани од Тита увек смо доследно пружали и пружамо помоћ и подршку народноослободилачким и другим прогресивним покретима свуда у свету.

Југославија ће и даље одлучно следити овај Титов пут. Друг Тито је био одлучан бранилац права сваког народа и револуционарног покрета на сопственим оригиналним, независан пут у изградњи социјализма. Он се одлучно борио да се политичка линија сваке партије изграђује у складу са сопственим националним условима. Истовремено је истицао да се интернационалистичка солидарност може заснивати само на основама пуне равноправности, независности и самосталне одговорности сваке партије својој радничкој класи и своме народу.

НАША НАЈВЕЋА ИСТОРИЈСКА ЛИЧНОСТ

Читав људски век Тито је борац за интересе и историјске циљеве радничке класе и свих радних људи, за најпленитије идеале и тежње наших народа и народности. Тито је наш најдражи друг. Седам деценија горео је у револуционарном радничком покрету. Шест деценија јачао је редове југословенских комуниста. Више од четири деценије вршио је на најодговорнији начин најодговорнију дужност у нашој Партији. Био је херојски вођа у великој народноослободилачкој борби и у социјалистичкој револуцији. Три и по деценије стајао је на челу наше социјалистичке државе и увео нашу земљу и нашу борбу за ново људско друштво у светску историју, исказујући се у потврђујући и сам као наша највећа историјска личност.

У најсудбоснијим раздобљима нашег опстанка и развитка Тито је смело и достојно носио пролетерску заставу наше револуције, устрајно и доследно везан за судбину народа и човека. Борио се целим својим животом и делом, живео жаром и хуманизмом великог револуционарног прегаоца и народног вође.

Тито није био само визионар, критичар и тумач света. Он је сагледавао објективне услове и законитости друштвених кретања, претворио велике идеале и мисли у акцију милионских народних маса које су, с њим на челу, остварише епохалне прогресивне друштвене преображаје.

Његово револуционарно дело биће за сва времена уписано у историју народа и народности Југославије и у историју слободољубивог човечанства.

У најтежим условима старе Југославије, прогањан и затваран, Тито је био пример непоколебљивог револуционара. Прошао је све тешкоће рада наше Партије. Организовао партијске редове и масовне организације, водио штрајкове, политичке борбе и акције. Борио се против секташтва, фракционаштва и опортунизма. Оспособљавао је комунисте за рад у масама. Посвећивао посебну пажњу омладини и раду комунистичке омладине Југославије. Знао да се нашим радничким покретом не може руководити споља, нити из ма којег међународног центра. Био је уверен да само самостална и јединствена партија може одговорити својим дужностима према својој радничкој класи и свом народу. Успео је да реорганизује, ојача и мобилише малобројну партију у доба наступајућег фашизма, указујући да се само партија која је широко утемељена у масама и заједно са њима може борити за социјалистичке идеале. Следећи Титов пут, комунисти Југославије стигли су поверење народа, налажења се у првим редовима бораца против реакционарног хегемонистичког режима старе Југославије и против фашизма.

Када је фашистички империјализам постао непосредна опасност, када је наша земља била поробљена, када се радило не само о судбини Југославије, већ и о будућности човечанства, друг Тито се ниједног тренутка није колебао. Под његовим руководством Централни комитет Комунистичке партије Југославије повео је народе и народности наше земље у борбу против надмоћног и до зуба наоружаног непријатеља. Наша Партија се, као класна и национална снага, и у тој борби поистовећивала са тежњама и интересима народа, стремила да и у тим најтежим тренуцима до краја дели судбину народа.

ЈЕДАН ОД ОСНИВАЧА ПОКРЕТА НЕСВРСТАНОСТИ

Социјалистичко самоуправљање истовремено тражи и велику одговорност солидарност, дубоки смисао за заједништво, неговање и развијање колективног рада и одговорности. То је једна од последњих порука коју је оставио друг Тито.

У СВЕМУ ШТО ЈЕ ЈУГОСЛАВИЈА ДАНАС НАЛАЗИ СЕ ТИТОВО ДЕЛО

Тито је непоколебљиво тражио да се односи између комунистичких и радничких партија и покрета заснивају на равноправности, немешању, самосталности, одговорности сваке партије пред својим народом и пред својом радничком класом. Социјализам се може развијати као свет који прокрчи само ако се ослободе све снаге прогреса и прихвате различити путеви борбе за социјализам као објективне закономерности. То је био Титов допринос међународним односима и јачању радничког и прогресивног покрета у целини.

Народи и народности Југославије, радници, радни људи и грађани, припадници оружаних снага, омладине,

У свему што је Југославија данас, са чим се поносимо што развијамо и што смо одлучни свим силама бранити — налази се Титово дело: социјалистичка федеративна заједница равноправних народа и народности братство и јединство социјалистичко самоуправљање несврстаност, наша независност, напредак и изградња наше земље, чврстина наше војске, оштенародна одбрана и друштвена самозаштита. У свему се налази револуционарни и стваралачки геније Титов.

Спољна политика Титове Југославије саставни је део најнапреднијих политичких определења савременог света. Друг Тито никада није узмицао пред притисцима и било којим међународним насиљем, заснованим на правој јачеи. Југославија је увек била одлучна у борби против империјализма, наглашавања, доминације и хегемоније сваке врсте.

Тито се снажно одупро подели света на блокове Тито је један од оснивача политике и покрета несврстаности. Мирољубиви свет је прихватио политику несврстаности као једину алтернативу блоковској подељености и надметању око сфера интереса и утицаја. Друг Тито је увек имао у виду да се путем несврстаности у условима мира, постиже највеће уједињавања основа за успешну борбу народа и земаља за независност, самосталност и општи друштвени напредак у свету.

Друг Тито је дао изузетан допринос међународној афирмацији социјалистичке Југославије. Он је био неуморни градитељ социјалистичке Југославије. Он је био неуморни градитељ равноправних политичких и економских односа међу народима и државама. Захваљујући његовом залагању, Југославија има пријатељске односе и развијену сарадњу са народима и земљама на свим континентима. Истакнути државници почаствовали су Тита именом „грађанина света". Шефови држава и влада несврстаних земаља, на Шестом самиту у Хавани, посебном резолуцијом једногласно су одали велику захвалност другу Титу за његов двадесетогодишњи неуморни рад на афирмацији и развоју политике и покрета несврстаности. И

мирољубива међународна јавност је непрекидно изражавала признање другу Титу за његову одлучност и доследност на развијању несврстаности и очувању њених изворних принципа.

Вођа и руководилац свих битака и победа

Наше чврсто социјалистичко заједништво остварено кроз борбу и револуцију трајна је гаранција наше будућности. Судбоносно значење братства и јединства Тито је увек наглашавао као највећу револуционарну тековину коју треба чувати као зеницу ока.

Друг Тито је врховни командант и творац армије, створене кроз борбу и уз огромне људске жртве. Повео је народноослободилачки рат, немајући ни оружја, ни војних школа, ни позадине, ни фабрика. Постојала је, међутим, јасна линија Савеза комуниста, чврста воља и одлучност, патриотизам широких народних маса да се не прихвати окупација, ропство и комадање наше земље.

Тито је творац стратегије и тактике наших оружаних снага, вођа, инспиратор и непосредни руководилац свих њихових битака и победа. Сједињујући слободарске тежње и револуционарна стремљења народних маса, Тито је у народноослободилачком рату створио концепцију и доктрину **општенародног револуционарног одбрамбеног рата** у којој је сваки грађанин војник а сваки војник грађанин. Под Титовим непосредним руководством наше оружане снаге, у послератном периоду, постале су део социјалистичког самоуправљања и поуздан ослонац заштите слободе и интегритета Социјалистичке Федеративне Републике Југославије. Тито је ударио темеље и правце развоја општенародне одбране и војне науке, у чијој је основи његова мисао — „Туђе нећемо, своје не дамо".

Из таквог револуционарног искуства остварена је Марксова замисао о наоружаном народу према којој су борбена спремност оружаних снага и хомогеност њихових редова гаранција наше слободе и независности, очувања братства и јединства, равноправности наших народа и народности и неометаног развоја нашег социјалистичког самоуправљања.

ВЕРОВАО ЈЕ У СТВАРАЛАЧКУ СНАГУ КЛАСЕ И РАДНИХ ЉУДИ

Друг Тито је трагао за дубљом и свестранијом суштином и истином о социјалистичком друштву. Веровао је у стваралачку снагу радничке класе и радних људи. Био је уверен да социјализам треба да буде у интересу радног човека, да буде његово дело да у држави радничке класе одлучујућу улогу треба да има сама класа, а не неко у њено име.

Целокупна наша борба ослањала се на широке радне слојеве и из њих црпила своју снагу, из које је воникао Народни фронт као дело најширег окупљања свих којима су на срцу тековине наше несврстаности, самоуправне социјалистичке заједнице братских народа и народности. Из такве замисли и искуства у народноослободилачком рату, стваралачком применом марксизма, родило се социјалистичко самоуправљање. Друг Тито се стално залагао, да самоуправно организовани радни људи управљају средствима и условима рада, тековима друштвене репродукције и, преко делегатског система, друштвом у целини. Памтимо речи друга Тита да „фабрике радницима, земља сељацима" није нека апстрактна пропагандистичка парола, већ читав програм социјалистичких односа.

Са другом Титом смо стекли самоуправљачко искуство од три деценије. Наша пракса је показала да је социјалистичко самоуправљање подстакло процесе укидања свих облика класне владавине, ослобађање рада и пуну афирмацију људске личности. Оно је подстакло стваралаштво и иницијативу народа и омогућило брз друштвено-економски и културни развој наше заједнице, убрзало ширење социјалистичке демократије и превазилажење бирократијско-статистичких односа у свим областима друштвног живота. Социјалистичко самоуправљање постало је незамењива тековина наше радничке класе, наших народа и народности, основа даље изградње социјалистичког друштва. Руководимо се Титовим речима да наша револуција мора остати непоколебљива у основним определењима, хумана у настојањима да стално проширује просторе људске слободе и непомирљива према онима који би желели да утроше њене тековине и скрену њене токове.

Сирена

Обреновац, 4. маја 1981. године, у 15,05 часова.

Зачуо се јаук сирене у тренутку када је пре годину дана умро друг Тито. У моменту све се зауставило. Сви они који су се затекли на улицама стали су мирно одајући пошту највећем Југословену. На свим лицима туга и понос. Кад је замро звук сирене опет се све покренуло али полако и тихо.

Кућа цвећа

4. маја 1980. године у „Клиничком центру" у Љубљани је престало да куца срце друга Јосипа Броза Тита. Тита више нема али он ће вечно живети у нашим срцима.

6. маја Плави воз је допуговао у Београд са телом друга Тита.

8. маја у Београду је сахрањен.

Његовој сахрани присуствовали су готово сви државници света. Још једном се видело колико је друг Тито био омиљен не само код нас већ и у целом свету. У нама је још увек остало да одзвања један део стихова познатог завета „Друже Тито ми ти се кунемо да са твога пута не скренемо".

Јокић Ана III/3

ЦЕНТРАЛНА ПРОСЛАВА У ВЕЛИКОМ ПОЉУ

Одбор за прославу и обележавање четрдесете годишњице Устанка нашој општини. Председник Одбора Срба Јосиповић је рекао да су ће на прави начин подсетити на незаборавне дане 1941. године.

Централна прослава одржаће се код Јошића колибе у Великом Пољу. Почеће 3. јула у 12 часова и завршиће се 4. јула у пободневним часовима. За 3. јули планиран је дочек и сметај гостију и бораца, финале фудбалског купа поводом Дана борца, концерт Културно уметничког друштва „Драган Марковић" и свечане успомене прворборца на формирање Посавског партизанског одреда. Све то догађаће се уз логорску ватру крај Јошића колибе.

Четвртог јула се одржава централна прослава. Она почиње у 10 часова и у њој ће учествовати сви културно-уметнички ствараоци наше општине. Они ће сценско музичким рецитаљом говорити о правим данима Револуције. После тога одржаће се народно веселе.

МАНИФЕСТАЦИЈЕ У СВИМ СРЕДИНАМА

Прослава државних празника: 1. маја, 7. јула, 29. новембра и Нове године слављаће се по устаљеном програму на нивоу општине, у месним заједницама и радним организацијама.

Дан жена прослављен је свечано и радно у Обреновцу и свим месним заједницама. Одржано је низ пригодних разговора о месту жене у Револуцији.

Комеморативни скуп посвећен је на четвртој седници одржаној у Секретаријат Одбора и радне групе Влади Аксентијевићу и Буди Давидовићу одржан је 27. марта код спомен плоче. Били су положе ни венци одржан говор о мартовским демонстрацијама и изведен пригодан уметнички програм. После тога у Матичној библиотеци „Влада Аксентијевић" била је отворена фото-документар на изложба.

За 25. мај Дан младости предвиђен је пријем и испраћај Штафете као и одржавање културних и спортских манифестација.

Дан ослобођења Обреновца почеће Великим школским часом, свечаном седницом Скупштине општине са академијом, културним и спортским манифестацијама а завршиће се традиционалним сусретом „Аматери своме граду".

У септембру ће се у Основној школи „Јован Јовановић Змај" одржати традиционални сусрет интернираца у логорима Норвешке.

Поводом 22. децембра Дана армије одржаће се спортске и културне манифестације које припремају омладинци и војници.

ОБЕЛЕЖИЋЕ СЕ ЗНАЧАЈНИ ДАТУМИ

На пригодан начин ће се у школама и месним заједницама обележити следећи значајни датуми: 12. јула Дан стрељања родољуба на Колубарском мосту, 26. јула Дан полагања заклетве Посавског партизанског одреда у Трепенци, 15. августа Дан спаљивања Скеле и 14. октобра Влади Аксентијевићу и Буди Давидовићу одржан је 27. марта код спомен плоче. Били су положе ни венци одржан говор о мартовским демонстрацијама и изведен пригодан уметнички програм. После тога у Матичној библиотеци „Влада Аксентијевић" била је отворена фото-документар на изложба.

За 25. мај Дан младости предвиђен је пријем и испраћај Штафете као и одржавање културних и спортских манифестација.

Дан ослобођења Обреновца почеће Великим школским часом, свечаном седницом Скупштине општине са академијом, културним и спортским манифестацијама а завршиће се традиционалним сусретом „Аматери своме граду".

У септембру ће се у Основној школи „Јован Јовановић Змај" одржати традиционални сусрет интернираца у логорима Норвешке.

Поводом 22. децембра Дана армије одржаће се спортске и културне манифестације које припремају омладинци и војници.

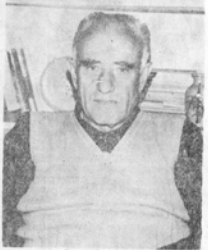

Срба Јосиповић

12. марта Програм прославе у припремиле богат програм који Дан стрељања родољуба у Грабовцу и Дражевцу. У току ове године биће обележено место где се налази партизанска болница у Пољанама.

Поред тога пригодно ће се обележити прелазак илегалаца преко Саве. Свечаност ће се одржати у Скели. Биће организован разговор о Игманском маршу а акција „Ништа нас не сме изненадити" „Млади — младима", „Сусрети другарства", Сеоске олимпијске игре и Радничко спортске игре биће у знаку прославе Устанка. Све месне заједнице и школе укључиће се у акцију „88. стабала".

У оквиру редовне наставе и посебних програма обреновачке школе ће дати свој допринос обележавању Устанка. Ученици и њихови наставници сачиниће списак датума и догађаја из Народноослободилачке борбе прикупити грађу и фотографије за завичајни музеј, организовати излете до Јошића колибе, одржавати састанке и спомен обележја, припремати изложбе и конкурсе, посетити Кућу цвећа.

Обреновачке радне организације прославиће дане својих оснивања у оквиру прославе годишњице Устанка. Биће то манифестације радног карактера.

Очигледно, Програм прославе усвојен од стране Одбора је богат и обиман. Занимљиво је да ће његови носиоци бити махом млади из наше општине. Пред Одбором, Секретаријатом, радним групама, носиоцима и учесницима програма је велики задатак да на најлепши начин увеличају прославу Устанка и подсете на славне дане 1941. године.

КАКО ЈЕ ПРОСЛАВЉЕН ПРВИ МАЈ 1939. У ОБРЕНОВЦУ

Песма као пркос

Први мај 1939 године радничка класа Посавине предвођена комунистима и синдикатом прославила је у кафани „Златни плуг" која се налазила где је данашња штампарија. Радници су за ту прилику декорисали кафану. Прослава је била манифестација. одлучности и слоге.

Радници су певали и свирали и из сваке њихове речи избијао је пркос против режима и зеленаша. Дижале су се песнице чврсте као гром и одлучне као мисао.

Задрхтали су од те песме обреновачки зеленаши и експлоататори. Задрхтао је од беса и срамотан челник Пантелић кад је чуо шта се дешава у „Златном плугу". Још више је био љут кад је видео ову слику. Позвао је Љубу Бабића, фотографа на саслушање.

— „Како си некако извукао. Међутим, ова слика има своју чудну историју. По њој су за време окупације хапшени комунисти. Једног дана међутим нестала је из стола српског начелника. Не зна се ко је то урадио. Једноставно, изгубио јој се траг.

Чувала сам ову слику на тавану школе у Туларима И увек сам страховала кад су се у близини школе налазили четници и Немци да их каквим чудом пут не одведе до тавана на коме је била скривена слика. Да се то догодило многи од 104 ученика прославе нашли би се пред окупаторским пушчаним цевима.

Многи од ученика ове прославе су живи. Многи прворборци видеће себе и сетити се тог Првог маја у кафани „Златан плуг", али и свега онога што се касније догађало. Многи од ученика провмајске прославе дали су своје животе за нашу слободу. На слици је читава плејада херојских ликова, радничке класе Посавине. Ту су: Миле Манић — Албанац и његов брат Бора, Драги Живковић — Гага, Митордаг Јовановић — Свилени, Станислав Адамовић, Жива Лончаревић, Паја Бачвански и други.

Нека ова сећања при сусрету са сликом насталом пре 40 година, уместо цвећа на њиховим гробовима, напајају наша срца и подсећају нас на славне дане нашег револуционарног покрета.

Мира Нешковић

ДРАЖЕВАЦ

ДАН СЕЋАЊА СВИХ ГЕНЕРАЦИЈА

Тринаестог октобра 1941. године Немци су у Дражевцу стрелали 158 родољуба

ДАН СЕЋАЊА СВИХ ГЕНЕРАЦИЈА

Мај је. Већ је процветало и пољско цвеће. Кроз зеленкасту траву воде зелуга стаза до подножја поваше где се налази спомен плоча са именима 158 родољуба стрељаних 1941. у Дражевцу. Сазвао пролази старица која још увек носи ношњу. Неће је сакрити сне дом је жена. Ту су јој погинули син и муж. Од тада живи сама. Покрена, полако корача стазом коју познаје као свој длан. Доле до споменика па седне на ниију и бути. Не плаче.Преко оклаах уствои лежаши мајмину из цепа и пребе њоме преко имена сина и мужа, која са још 156 имена стоје на надгробној плочи.

И тај октобар 1941. године био је сунчан. Изгледало је да ће лето потрајати, да ће се сељани добро припремити за зиму. Само да није рата. Овде стално неко пуца. Не може сељак да изађе на њиву, да остани нејач саму у кући. Месни четници одред пљачка и бије. Често су у село наваљали и курири теч оформљеног Посавско партизанског одреда. Сакупљају храну и одећу за зиму, превоз поште. И тог 13. октобра партизанска тројка: Бора Мандић учитељ из Пољана, Милидан Петровић, студент из Конатица и још један борац упутили су се према кући једног местанина из Конатица, осведоченог пријатеља народноослободилачког покрета. Нису ни слутили да су у кући сметљиви немачки војници. Дошло је до непредвиђеног сусрета између партизана и два Немца на самој капији. Ешкер је био сведочи: Ликвидирана оба Немца — један војник и један нижи официр.

Изгледало је да ће Конатице доживети покољ. Људи нису изашли из кућа. Неко су се поровили, спасили од предајства. Бесан због убиства, немачки командант заиста је хтео то да се у мирном селу, убијају немачки војници. Неко му је одговорио да је то дело партизана из Посавског Дражевца и да са тим Конатичани немају везе.

Тако је сутрадан 14. октобра 1941. године село Дражевац, доживело свој најтежи дан од постанка. После артиљеријске ватре са брега од села Бабина, која је трајала око два часа, у село је ушла казнена експедиција да испуни немачки прокламацију да се за једног официра или полофицира има стрелати сто, а за једног војника педесет мештана.

Водећи дванаест мештана из села Конатица немачке трупе су се пробијале кроз село и покупиле све мушки живаљ, мајком покрај пута, сватаницу на крају у насеље Ромса да површе број. На крају села код Илијевачког гробља су им саопштили присуду.

Тог дана цвили облаци су прекривали небо док се митраљез оглашавао. Спасила су се само трајна. Данас ни они нису међу живима. Одмели су у гроб сећање на овај крви октобарски дан, надајући у животу.

Четири топола још неопстале. Извиле се изнад споменика као мајке које згрте на своју децу. Стоје мирно, носећи у сноју годовина. Понекад, лети у сумрак за шуме тихо као да шапћу сурову причу о смрти. Можда причају и старици, која седи у њиховом подножју, причу о надуђем дану за који Дражевац зна.

Јасна Борђевић

НОЋ У ПАТРОЛНИМ КОЛИМА

У пространој и светлој соби дежурног милиционара Одељења за унутрашње послове у Обреновцу убичајена живост. Смењују се патроле, чује се понека шала, мирују електронски апарати.

— Петком увече имамо некако највише посла. То је последњи радни дан у недељи па људи користе да негде изађу, да се извезу. Кафане су тада пуне, па није ни чудо што и ми имамо посла. Не значи, наравно, да ће тако бити и ноћас. Правила нема, каже **Слободан Протић**, старији милиционар прве класе који је ноћас на дежурству.

Касим Шарић и **Славенко Буковић** чланови су вечерашње патроле. Они од Протића добијају ноћашња задужења. Касим је вођа патроле, иначе милиционар прве класе. Славенко је милиционар пратилац. Обојица су млади, наочити људи, ведра духа. Шарић је у Обреновцу од 1974. године, Славенко је нешто касније постао наш сутрашњи.

Излазимо у прохладну ноћ. Касим проверава возило, а Славенко радио станицу. Пут нас води у правцу Скеле. Тек понеко возило мипе поред нас остајући у помрчини прохладне ноћи. Регионални пут Београд — Шабац је готово пуст. Славенко успоставља везу са дежурним милиционаром и обавештава га да је пут чист и погодан за вожњу.

Један од наших задатака је да контролишемо пут, да видимо да ли је погодан за саобраћај, и ако није да ступимо у везу са Службом за његово одржавање. Ево, пут према Шапцу је у одличном стању, али сам сигуран, да је према Дражевцу и Конатицама већ лоши, каже Касим Шарић.

Обилазимо угоститељске објекте на релацији Звечка — Скела. Свуда је мирно, нема много гостију. Ту су углавном мештани и путници који су се зауставили да мало предахну. Један угоститељски радник у шали рече да гостију нема због стабилизације.

ВЛАДА СА РАДИО СТАНИЦЕ

Возимо се према предајницима Радио Београда у Звечкој. Велика зидана капија са високом металном оградом светли се у ноћи. Звонимо и преко звучника који је уграђен у капију сазнајемо да ће Влада ускоро доћи. И заиста појављује се Владимир Јовановић, старији милиционар прве класе. То је човек средњег раста педесетих година живота. Овде је већ 17 година и још три па ће у пензију. У кругу овог објекта Влада станује а ту су му и деца расла. Питамо га је ли хладно и да ли му тешко пада рад по оваквом времену. Он се смешка и вели да свој посао воли па му ништа није тешко. Још додаје да је здраво ићи у обилазак.

Остају иза нас велике капије „Радио станице" како је зову мештани Звечке и крећемо у правцу Термоелектране „Никола Тесла". Улазимо у оазу светла. Рекао би човек да игличу може да пронађе. Чује се рад великих машина, али нигде покрета. Сви су у халама. Напољу су ноћас само радници службе за обезбеђење.

— Наша обавеза је да обилазимо и службе за обезбеђење радних организација. И њима је лакше кад их посетимо. Осећају да радимо исти посао, помажемо се и заједнички смо јачи, каже Славенко Буковић.

Пут нас даље води у правцу Ољарице. Дочекује нас дежурни и поздравља се. Каже да све иде по плану и да нема ничег новог. Осећа се мирис соје и сунцокрета, мирис уља. Чује се рад машина и далеки звуци ноћи.

На путу сусрећемо неколико радника Ољарице. Раде у трећој смени па хитају да не одоцне на посао. Једини проблем је чињеница да воде бицикла без осветљења. Признају да је то прекршај и искрено додају да се „динама" на хладноћи покварила. Славенко и Касим их љубазно саветују да сличан прекршај убудуће не чине.

КАД БИ СВИ ВОЗАЧИ...

Скрећемо у улицу Београдског батаљона. Испред нас је „Спачек" тамно-црвене боје. Његови сигнални уређаји не функционишу како треба. Патрола зауставља необезбеђено возило. Излази човек тридесетих година и каже да је свестан прекршаја, али да мора хитно у Велико Поље јер му се дете повредило, одерао је образ. Милиционари му верују а случајно и познају га. Саветују му да са таквим возилом не креће на пут, већ да узме такси. Човек се слаже прихвата да су у праву и трчи према такси станици. Славенко и Касим се осмехују и веле да је добро кад су сви возачи такви, кад су свесни својих пропуста. Али, нису сви исти.

И док смо кретали у правцу аутобуске станице један такси је, како је видео патролу, ушао пуном брзином у забрањен правац. Патрола није пошла за њим јер је већ одмакао, али није ни бринула због тога. Ноћ је пред њима и лако ће га пронаћи. Веле да га познају.

Улазимо у Хотел „Централ". Осећа се мирис дувана и непроветрене просторије. Чује се музика, а гости су, углавном младићи, мирни. Пењемо се степеништем према рецепцији у жељи да дознамо колико је гостију ноћас на преноћишту. Само два путника одсела су ту ноћ у Хотелу. Остале собе биле су празне.

У „Рибици" је мало гостију, а музика има паузу. Атмосфера је пријатна. Нема гостију који су попили чашицу више. Ништа овде не подсећа на кафану у којој је знало да дође до озбиљних нереда. Све је некако мирно.

— Угоститељи су дужни да на свој начин бригу о реду и миру, али и о безбедности у сообраћају. Забрањено им је да дају пиће пијаном госту. Уколико имају таквог а он прави неред и уз то је возач, дужни су да нас обавесте, каже Касим.

Питамо да ли је било пријава против угоститеља који се не понашају у складу са нормама, и добијамо потврдан одговор. Угоститељима, наравно није право да одговарају али слежу раменима и признају своју грешку.

Дознајемо да скоро није било озбиљнијих проблема у угоститељским објектима у општини. Убедљиво најмирније кафане су „Први мај" и „Цинцарин", а на најгорем гласу су „Виногради".

Са наше леве стране остају светла „Прве искре" и ми вијугавим путем крећемо ка „Виноградима". На пространом паркингу мноштво кола. У великој сали сви столови су заузети тако да се многи гости разочарани враћају кућама, јер нису пронашли кутак за себе. И овде је углавном млади свет. Запажамо лица оних које смо већ видели у „Централу" и „Рибици". Гости пију углавном безалкохолна пића и вечерас су мирни. Но, тако није било за Нову годину када је објекат био просто демолиран. Почиње музика, заглушујуће јака, престаје сваки тихи разговор, почиње довикивање и кафана се буди дишући ритмом новокомпонованих песама. Излазимо у ноћ и крећемо у правцу Дражевца.

Пред Домом у Мисловићу мноштво кола. Чланови патроле кажу да је ту игранка. Настављамо пут према Дражевцу. Славенко обавештава дежурног милиционара Слободана Протића о условима возње на овом делу пута и ми се враћамо према Обреновцу.

ПЕШАЦИ НЕ ПОШТУЈУ СЕМАФОРЕ

Питамо милиционаре о томе колико моторизовани Обреновчани поштују саобраћајне прописе. По ниховом мишљењу много се замерки може приписати нашим сутрашњим — возачима. Често возе непрописном брзином кроз град, не поштују саобраћајне знаке и семафоре, а најнепријатније је свакако и сазнање да о пешацима и то на обележеним местима не воде довољно рачуна. У 1980. години на територији општине у раним саобраћајним незгодама погинуло је 15 наших сутрашњих. Број страдалих је 1979. године имао неславну бројку од 18 изгубљених живота. Дакле, број погинулих је нешто мањи, док је број повређених готово исти. Криоја статистици би се могло стати на пут уколико би учесници у саобраћају били одговорнији. Увођење семафора тек треба да да праве резултате јер је протекли период био врјеме упознавања са новим режимом саобраћаја. Истини за волу вала рећи да наши сутрашњи, мислимо на пешаке, не поштују саобраћајне знаке, а пешачке прелазе користе само кад је у близини милиционар.

Пред поноћ патрола обилази обреновачке паркинге, задржавајући се најдуже у Другој месној заједници. Последњих месеци у овом делу града долазило је до скидања точкова и обијања кола. Тако су наши сутрашњи, а то није шала, тек за воланом својих кола схватили да су остали без точкова. Долазимо до бензинске пумпе преко пута Основне школе „Јован Јовановић Змај", Милиционари излазе и рутински заустављају возила проверавајући исправност кола и спремност возача за вожњу. Најчешћа појава јесте да светлосни уређаји на колима наших сутрашњих нису у добром стању. Возачи немају исправне жмигавце, фарове и штоп светла и готово сви се јадају да им се светла покварила пре неколико тренутака и журе кући враћајући се са посла. Милиционари педантно обављају свој посао. Проверавају да ли закаснили Обреновчани имају личне карте. Већина их носи, мала није мали број оних који то не чини. Радници запослени на обреновачким градилиштима, тренутно наши сутрашњи, често иду без личних докумената. Уз то није мали број оних који немају пријављено боравиште.

Долазимо у центар града. Наши веселији сутрашњи одлазе кући, не зато што желе, већ зато што је „фајронт". Пошли смо у станицу милиције. Слободан Протић каже да је за сада све у реду, да ноћ протиче мирно. Славенко и Касим седају у кола и полазе на задатак. До јутра треба још много тога обавити. Уместо „лаку ноћ" рекли смо им „добро јутро" и пошли и ми на заслужени одмор.

Павле НИКОЛИЋ

ПРЕД СЕДНИЦЕ СКУПШТИНСКИХ ВЕЋА

ЗАПОШЉАВАЊЕ У ПРОШЛОЈ ГОДИНИ

ДОГОВОР НИЈЕ ПОШТОВАН

Крајем 1980. године, у општини је било запослено 10.581 радник што је у односу на годину дана раније више за 637 радника или 6,4 одсто. У привреди је 1980. године било 8.966 а у непривреди 1.615 радника. У односу на 1979. годину највећа запосленост остварена је код квалификованих и полуквалификованих радника. Присутна је тенденција смањења пријема неквалификованих радника.

Међу укупним бројем запослених на крају 1980. године, налази се 2.960 жена, што је 10 одсто више него годину дана раније. У привреди општине је 867 радника са факултетском дипломом, 589 радника са вишом школом., 5.669 радника са средњом школом, 2.281 радник са потпуном основном школом, 897 радника са завршеним седмим разредом и 278 радника са нижим разредима основне школе. Без потпуног основног образовања је 1.175 запослених радника. Међу запосленима је 59 одсто радника млађих од 40 година.

У 1980. години планирано је запошљавање на одређено време 628 радника различитих стручних профила. Запошљено је 384 радника. Исто тако планирано је запошљавање 293 приправника а примљено је 150. На одређено време планирано је запошљавање 370 радника, а примљено 1031 радник. Очигледно да планови нису реализовани онако како се предвиђало нарочито у случају приправника и ако је то била законска обавеза. У току 1980. године на евиденцији незапослених било је укупно 2.065 радника што је у односу на 1979. годину више за 16 радника. Међутим, у односу на годину дана раније укупна регистрована незапосленост била је већа за 169 радника, што практично значи да је незапослено 3.382 радника. Неквалификованих радника је 1.661, квалификованих 754, са средњом школом 920, са вишом школом 29 и са факултетом 18. Од укупног броја незапослених 2.561 или 75 одсто је радника до 30-те године старости, дакле у добу када је продуктивност највећа.

Због свега тога траже се мере да се број незапослених смањи. Потребно је ангажовати производне капацитете у више смена, поштовати законске одредбе у случају приправника, запошљавати продуктивну младу снагу и организовати даљу преквалификацију незапослених кадрова. Исто тако потребно је поштовати договоре о запошљавању јер је број незапослених мимо евиденције велики. „Прва искра", Термоелектране „Никола Тесла" 1, „Бора Марковић", „Контран" Стамбено комунална организација Обреновац, Дом здравља, Образовни центар и радне организације са стране предузеће су у пријему радника мимо евиденције. Од укупно запослених 1.530 мимо евиденције примљено 339 радника што је појава која може само да забрињава. Но, о тим и другим проблемима везаних за запошљавање расправљаће делегати Скупштине општине.

Општинско јавно тужилаштво у прошлој години

ЗНАЧАЈАН ЧИНИЛАЦ ДРУШТВЕНЕ САМОЗАШТИТЕ

У минулој 1980. години криминалитет је у односу на предходну годину у тенденцији благог опадања. Кривична дела против безбедности јавног саобраћаја, против живота и тела и привредни криминал и даље су доминирајући облици криминалитета.

У 1980. години пријављено је 487 лица. Уз нерешене пријаве из 1979. године све су решене у 1980. години. Пријаве према 77 лица су решене на тај начин што су одбачене. У минулој години захтевано је спровођење истраге према 110 лица. У прошлој години оптужена су 422 лица: са оптужним предлогом 236, са оптужницом без спроведбена истраге 82, и по спроведеној истрази 104 лица. Успех оптужења је задовољавајући јер су оптужујуће пресуде донете у 92 одсто случајева.

У 1980. години Општински суд пресудио је према 200 лица, од тога 193 лица са осуђујућом пресудом, 10 лица са ослобађајућ ом и 4 лица са одбијајућом пресудом. Привредни криминал је на нивоу претхода из 1979. године. У 1980. години пријављено је 120 лица због кривичног дела привредног криминалитета 7 више него годину дана раније. Број пријављених лица који су нарушавали саобраћајне прописе је 117 док је у 1979. години, таквих било 162. Најчешћи узрок саобраћајних незгода је неприлагођена брзина и непрописна вожња, на друго месту долази вожња под дејством алкохола. Исто тако чести су случајеви вожње без положеног возачког испита. Честе промене саобраћајног режима такође су узрок саобраћајних прекршаја. Аутобуска стајалишта се у већини случајева налазе на самом коловозу што допринеси на станку саобраћајних незгода. У саобраћајним незгодама у прошлој години настрадало је 179 лица. Усмрћено је 19 лица док је 59 лица задобило тешке телесне повреде. Лаке телесне повреде задобило је 101 лице. Уз све то причињене су знатне материјалне штете.

Тужилаштво је значајне напоре учинило на плану деловања у систему самозаштите, проучавајући друштвене односе и појаве и сарађујући са друштвено-политичким организацијама и радним колективима. У свему су постигнути значајни резултати.

ПОСЛОВАЊЕ „БЕОБАНКЕ" У ПРОШЛОЈ ГОДИНИ

РАСТЕ ДЕВИЗНА ШТЕДЊА

На недавној седници Извршног савета разматрана је Информација о раду „Беобанке" — Сектор VII Обреновац у 1980. години.

Оцењено је да је Сектор успешно обавио задатке на прикупљању средстава, што је посебно значајно када се имају у виду општи услови привређивања и други моменти који су утицали на токове динарске штедње.

Укупна средства Сектора у 1980. години повећана су за 115 милиона или 42,6 одсто. У структури овог повећања доминира, раст девизне штедње, тако да на крају 1980. године, управо ова штедња чинила основну ставку (52 одсто) у укупним средствима Сектора.

У 1980. години Сектор је одобрио 3.580 кредита, што је за 43 одсто више него у претходној години, у износу од преко 158 милиона динара. То је двоструко више него у 1979. години. Највише средстава одобрено је за стамбену изградњу и доградњу, а приметан је пад потрошачких кредита за аутомобиле, што је у складу са кретањима реалне куповне моћи становништва и политике кредитирања ове врсте производа.

Извршни савет констатовао да је због дефицита одређених врста роба за кој е Сектор одобрава кредит, поремећених робно-новчаних односа, и поштрених услова за добијање кредита (повећавање ученића), смањен број захтева за добијање кредита.

Приметан је пад броја кредита за Стамбену изградњу и то због рестрикције средстава у кредитним билансима „Беобанке" за ову намену.

Организационе јединице за стамбену изградњу, због рестрикција средстава у кредитним билансима „Беобанке" за намене за које је Одељење основано, приметан је пад из године у годину броја и износа одобрених кредита.

ТОПОЛА ШТИТИ ЖИВОТНУ СРЕДИНУ

Акција пошумљавања површина неподесних за пољопривредну производњу започета 1978. године наставља се ове године. Интересовање за плантажирање топола је велико. Пријављено је 37 пољопривредних произвођача из Обреновца и околине који желе да садницама канадске тополе искористе 22 хектара необрадивих површина. За то је потребно набавити око једанаест хиљада садница.

Пошумљавање канадском тополом неподесних површина саставни је део програма Скупштине општине за заштиту човекове територије. Реч је о акцији која је наишла на једнодушно одобравање.

РАД ОДЕЉЕЊА ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ

МАЊЕ САОБРАЋАЈНИХ НЕЗГОДА

У 1980. години у Одељењу унутрашњих послова пријављено је 762 кривична дела. Годину дана раније било је пријављено 794 кривична дела. Минуле године непознати извршиоци извршили су 506 кривичних дела, а познати 84 кривична дела. Једновремено су откривена дела и извршиоци у 163 случаја. На делу је ухваћено 89 извршилаца.

Појачани је био рад на откривању кривичних дела у области привредног криминала. Забележено је 74 дела, од тога 3 пљачке, 13 несавесно вршених пословања у привреди, 10 злоупотреба службеног положаја, 2 недозвољено обављање трговине, 6 шумских крађа, 35 издавања чека без покрића, 3 фалсификована службене исправе и 2 послуге.

У овој области број кривичних дела повећан је за 23 дела у односу на предходну годину а за 45 дела у односу на 1978. годину.

И ове године у укупној маси извршених кривичних дела највеће учешће имају крађе и тешке крађе. Знатан број кривичних дела забележен је на градилиштима и стовариш******ма. Ове прекршаје често чине радници запослени на градилиштима и стовариш******ма.

У прошлој години поднето је 90 пријава због кривичног дела угрожавања јавног саобраћаја, што је за 17 дела мање у односу на 1979. годину.

Малолетничка деликвенција је у опадању док се број извршилаца повећао. Прошле године било је 54 извршилаца који су учествовали у 81 кривичном делу. Смањене извршења кривичних дела резултат је повећане активности и превентивне сарадње Одељења за малолетничку деликвенцију ГСУП-а Београд, Центра за социјални рад и шире друштвене заједнице. Значајни напори чињени су на плану безбедности саобраћаја. Прошле године дошло се 488 саобраћајних незгода, извршено је 466 увијања, а 73 пута је извршено обезбеђење места саобраћајне незгоде. Погинулих је 15, теже повређених 115, лакше повређених 226, казњених у мандатном поступку 2.162, а начињена је материјална штета у износу од 4.215.600 нових динара. Укупно је начињено 1.408 прекршаја а извршилаца је било 1.145. Одузето је 68 возачких дозвола, а из саобраћаја искључено 69 возила. Број саобраћајних незгода је мањи за 15 одсто а број извршилаца за 26 одсто.

Значајне напоре Одељење унутрашњих послова је чинило на пословима друштвене самозаштите, противпожарне заштите, обезбеђење објеката, на одржавању јавног реда и мира као и на управним и општим пословима.

ИЗ РАДА ЦЕНТРА ЗА СОЦИЈАЛНИ РАД

Да помоћ стигне у праве руке

Извештај о раду Центра за социјални рад је прихваћен иако је о раду ове установе било доста критичких речи. Централно питање било је посвећено сарадњи Центра и комисија за социјална питања у месним заједницама. Проблем је у томе што Комисије по месним заједницама сматрају да оне одлучују о давању социјалне помоћи. Центар им не пружа повратне информације о томе у којој су мери њихови предлози уважени, односно која су лица добила помоћ, па долази до неспоразума. Истина је да комисије не одлучују већ само предлажу Центру, па зато има проблема око тога ко је у праву а ко не. Жеља месних заједница да у сваком селу постоји социјални радник није остварена. Практично не постоје тренутно услови за тако нешто. Раније је предлагано да тај посао обавља више добровољних социјалних радника. Ни то није заживело, тако да проблеми остају.

Речено је да Центар није показао довољно активности на превентивној заштити деце и омладине. Сарадња са омладинским организацијама није остварена. Тако су деца и омладина често препуштени себи. Није довољно само им пружити социјалну помоћ. Исто тако важно је укључити их у живот и рад средине. Често је то и много значајније.

У Центру веле да су у 1980. години радили и оно што је ваљало урадити годину дана раније. Колектив ове установе је тренутно зокупљен пословима ревизије социјалне помоћи. То значи да ће се преиспитати да ли помоћ иде у праве руке, односно да ли су основане сумње да има лица која добијају помоћ иако зато немају правних разлога. Списком ће се наћи пред саветима јединица у месним заједницама.

Извештај прихваћен уз закључке Одбора, Извршног савета, и Председништва ОКССРН истакнуто је да се програмски мора приступити решавању постојеће ставе, да Центар треба да више сарађује са друштвено-политичким организацијама месних заједница, саветима јединица и другим органима. Препоруку корисника ваља да ставити свима, тако да ће бити створени сви услови да помоћ стигне у праве руке.

ДОМ ЗДРАВЉА

Највише организационих проблема

Преопширан извештај о раду Дома здравља разматран је недавно на седници председништва ОКССРН. У њему се истиче да у раду ове здравствене установе има проблема од којих је мање објективних а више оних субјективних. Наглашено је да се радни људи Дома здравља суочавају са проблемом организовања. Недоста је специјалистички кадар, а у неким здравственим станицама ни услови рада нику задовољавајући. Све то је утицало и на однос према раду на који се жале пацијенти. Значајни напори учињени су на плану боловања. Месечне и тромесечне анализе боловања код сваког лекара учиниле су да је прошле године изгубљено мање него годину дана раније. Посебно је разговарано са лекарима око коригованог критеријума за отварање боловања.

И са деловима има проблема. Иако су учињени напори да се троши мање декова, ипак се дешаво да су пацијенти отворили праве мале амбуланте у својим кућама. Декове су најчешће подизали у Београду.

Већина основних организација удруженог рада у оквиру Дома здравља су извршиле, а неке и пребациле план. Има, међутим и служби које због објективних чинилаца нису испунилеплановe. У целини Дом здравља је у 1980. години позитивно, пословао, поштујући договорене пропорције у расподели.

У дискусији која је затим вођена речено је да Дом здравља ваља више да сарађује са удруженим радом него што је то чињено. Није јасна ситуација са кадровима, иако је у последње време примљено доста младих људи нарочито у медицини рада. Примећено је да међуљудски односи нису на потребном нивоу. Стога је речено да треба предузети одговарајуће мере како би се постојеће стање поправило. У том смислу субјективне снаге, а пре свега Савез комуниста треба да предузму конкретне мере.

На плану организовања ваља учинити значајније напоре. Неопходно је да се конституишу основне организације удруженог рада и да се изабере директори. Утисак је да су организационо проблеми оно што се мора брзо решавати. Чини се да су они разлог за стварање и нагомилавање проблема. Исто тако речено је да треба припремити нормативна акта која недостају а побољшати дисциплину тамо где недостаје.

Извештај о раду Дома здравља је прихваћен и упућен с тим што је на седници Скупштине општине.

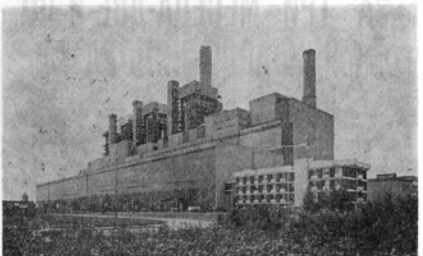

УРАЂЕН ИНВЕСТИЦИОНИ ПРОЈЕКАТ ГРЕЈАЊА ОБРЕНОВЦА ИЗ ТЕ „НИКОЛА ТЕСЛА"

ТОПЛОТА ИЗ ТЕРМОЕЛЕКТРАНЕ

Служба развоја Термоелектране „Никола Тесла" урадила је, после вишемесечних истраживања, Елаборат о загревању Обреновца вишком топлотне енергије из агрегата на локацији електране „А".

У припреми је и друштвени договор којим ће се регулисати начин финансирања изградње система топлификације, после чијег ће се потписивања од стране свих заинтересованих, приступити изради главног пројекта за прву фазу.

Дипломирани инжењер Службе развоја **Драгомир Милићевић** истиче да су сагледане све могућности коришћења овакве енергије за загревање Обреновца, којим ће се трајно и знатно јевтиније решити питање загревања града до краја овог века.

Обреновац данас има потребе за топлотном енергијом до 30 гига калорија на час, или 31 и по мегавата у секунди, а садашње могућности Термоелектране „Никола Тесла" су управо двоструко веће, па ће тако моћи да се задовоље све потребе града и данас и у време када он буде крајем овога века удвостручио број житеља.

У првој фази топлификације Обреновца, за коју ће се сви потребни пројекти и конструкција финансирања урадити до краја ове године, изградиће се централни вреловод од Електране до топлотних станица у граду, секундарна разводна мрежа и извршити прикључење свих станова у друштвеном власништву. Предложеним пројектом се предвиђа и прикључење власника приватних станова, који на време буду обезбедили потребне техничке услове. Стручњаци Термоелектране су категорични у тврдњи да се цео топлификациони систем може оспособити до 1985. године. Допрема топлотне енергије из електране у првој фази може да се обезбеди већ до сезоне јесен — зима 1982/83. Постојеће котларнице на мазут у том случају служиће само као вршни извори, за интервенције у изузетно хладним временским интервалима.

С. Станковић

УКОЛИКО СЕ ОБЕЗБЕДЕ СРЕДСТВА

Базна хемија до краја идуће године

На састанку Колегијума СОУР „Прва искра", разматрана је проблематика везана за изградњу базне хемије. Уводно излагање о материјалу са темом „Пројекат месних рада радне организације у оснивању" поднео је директор Саша Поповић. Том приликом, Поповић је истакао да уколико се обезеде потребна средства, вишеструк изградње базне хемије требало би очекивати до краја 1982. године, с тим у вези највећа помоћ удруженог рада „Прве искре". Радној организацији у оснивању, је правовремено достављено обавештење о отварању посла за базну хемију. У наставку састанка дискутовало се о проширењима изградње, роковима и развоју прерађивачке и полиуретанске хемије.

Договорено је да се Радничкој скупштини предложи формирање координационог тела за праћење изградње и рада базне хемије, из састава удруженог рада „Прве искре".

Изградња банка „Прва искра — Банка" и Базна хемија потребно је да сачине план уплате сопственог учешћа основних и радних организација по кварталима. Исто тако, материјал о изградњи базне хемије и закључима с тим у вези неопходно је да разматрају ООУР и радне организације, и да се примедбе које се дају упуте Радничкој скупштини. Основне, односно радне организације које су до сада обавезне одређене послове за базну хемију потребно је да дају писмену информацију о свом раду, са степеном готовости радова, роковима датим за реализацију, и тешкоћама у реализацији, одређених послова.

Представници базне хемије, у што краћем року, потребно је да колегијуми, или самоуправним органима ООУР и радних организација доставе термин плана изградње по одређеним активностима и да при томе прецизирају носиоце активности.

ПРИЗВОДНИ БИЛАНС ТЕНТ-А НА ПОЧЕТКУ ГОДИНЕ

ЗА ТРИ МЕСЕЦА-ДВЕ И ПО МИЛИЈАРДЕ КИЛОВАТА

— У фебруару остварена рекордна производња, али је и у протеклом месецу остварен пребачај, иако је део погона био ван производње недељу дана због пожара на допреми угља I. — Колектив се успешно одбранио од поплава које су претиле да угрозе рад агрегата. — У марту је успешно започет ремонт (II) који се наставља током априла (V) и наредних месеци.

Ако је судити према постигнутим резултатима, онда је прво тромесечје ове године у Термоелектранама било успешно. Остварени су високи производни резултати. Произведено је две и по милијарде киловат-часова електричне енергије. У фебруару је испоручено на прагу преноса 917 милиона киловата, или готово 100 милиона више него што је планирано чиме је остварена рекордна месечна производња у историји Електране.

Током марта произведено је 680 милиона киловат-часова, а план је, с обзиром на почетак ремонтних радова, износио 614 милиона. Тако је и заслуга у раду два блока (I и III, поврх II) у редовном ремонту) од недељу дана надокнађен интензивнијим радом осталих агрегата.

Крајем марта, услед надошлих вода Саве, били су озбиљно угрожени агрегати Термоелектрана. Мобилно стање које је уведено већ 23. марта дало је изузетно добре резултате. Цео колектив је мобилисан у претходној заштити сва остављена места од евентуалног надоласка подземних вода. Истовремено се успешно одвијао и ремонт другог блока, као и послови на оспособљавању косог моста за допрему I. Тако се, упоредо са ремонтом и предузимањем ванредних мера водила и производна борба, чији је резултат био веома успешан. Током марта је произведено 680 милиона киловата, или десет процената више него што је планирано.

И у априлу је настављена интензивна производња с обзиром на потребе система и извесних потешкоћа до којих је дошло због високог водостаја „Берданског језера".

После успешно изведеног ремонта на „двојици", који је, истина трајао нешто дуже него што је планирано, почео је ремонт „петице", према усвојеној динамици ремонтних радова током пролетно-летње сезоне.

С. Станковић

Делегација Н.Р. Кине посетила „Прву искру"

Делегација провинције Хејлунцјанг НР Кине која се налазила од 15. до 29. априла, у посети СФРЈ, разговарала је крајем априла са представницима СОУР „Прва искра". Тод приликом чланови кинеске делегације, Зхаодезун, шеф делегације, Хуангке, генерални секретар делегације, Ксуе Јинг, чланови делегације, Фанг Занкунке, Хе Чанг-Сан, саветник делегације Лиу Шан, економски представник — саветник Амбасаде НР Кине у СФРЈ и Вулинмуун, први секретар Амбасаде НР Кине у СФРЈ и Бранко Марић, генерални директор „Прве искре" са сарадницима, разменили су мишљења о могућностима сарадње наше организације удруженог рада са кинеским партнерима. Бранко Марић је најпре госте упознао са производним програмима ОО УР и радних организација, Прве искре", са резултатима пословања а, посебно, са извозом. Чланови кинеске делегације интересовали су се за производни асортиман и квалитет производа у вас. На крају посете гости су обишли неколико фабрика „Прве искре".

У разговорима су учествовали и Милоје Милосављевић, потпредседник Скупштине СР Србије, Крста Јовановић, републички секретар за привреду, Светислав Ђурић, председник Заједничке комисије свих већа Скупштине СР Србије за спољну политику и међународне односе.

„ПРВА ИСКРА" — ПОСЛОВАЊЕ У ПРВА ТРИ МЕСЕЦА 1981. ГОДИНЕ

Знатно преко плана

За прва три месеца ове године, СОУР „Прва искра", према подацима који су добијени из Радне заједнице за планирање и програмирање развоја, остварила је план производње са 21 посто, односно 52 посто више него у првом кварталу прошле године.

Радна организација „Прва искра — наменска производња" годишњи план производње за три месеца остварила је са 24 посто, или 73 посто више него у истом периоду прошле године.

Радна организација „Прва искра — Површински активних материја" у првом кварталу наведен план остварила је са 22 посто, односно 46 посто више него у прва три месеца 1980. године.

Радна организација „Прва искра — Процесно-прерађивачка хемија" план производње остварила је са 21 посто, 41 посто више него у јануару, фебруару и марту прошле године. У оквиру ове Радне организације Фабрика полиуретана план производње остварила је са 25 посто (53 посто више него у првом кварталу 1980 године), Фабрика изолационих материјала са 12 посто (69 посто више него у прва три месеца прошле године), Фабрика силикона и пластике са 22 посто (14 посто више него у првом кварталу прошле године), Фабрика „Плутотехника" са 24 посто (30 посто више него у јануару, фебруару и марту 1980. године) и ООУР „ПОСМАК" са 22 посто (24 посто више него у истом периоду 1980. године).

Радна организација „Балкан" план производње у прва три месеца остварила је са 18 посто (97 посто више него у истом периоду прошле године).

Радна организација „Прва искра — Процесна опрема, арматура и алати" план производње остварила је са 21 посто, односно 57 посто више (19 посто мање него у прва три месеца 1980. године. У оквиру ове Радне организације Фабрика процесне опреме план производње остварила је са 18 посто (45 посто више него у истом периоду прошле године), Фабрика индустријских и специјалних арматура са 24 посто (70 посто више него у првом кварталу прошле године) и Фабрика арматура, специјалних машина и алата са 19 посто (46 посто више него у истом периоду 1980. године).

Радна организација „Прва искра — Енергетика" план производње остварила је са 30 посто (30 посто више него у првом кварталу 1980. године). Радна организација „Прва искра — Инжењеринг" са 18 посто (19 посто мање него у прва три месеца прошле године) и Радна организација „Прва искра — Комерц" са 26 посто (48 посто више него у јануару, фебруару и марту 1980. године).

У првом кварталу СОУР „Прва искра" план реализације остварила је са 23 посто, односно 53 посто више него у првом кварталу прошле године.

Радна организација „Прва искра — Наменска производња" план реализације остварила је са 24 посто (87 посто више него у истом периоду прошле године).

Радна организација „Прва искра — Површински активних материја" план реализације остварила је са 22 посто, или 44 посто више него у прва три месеца 1980. године.

Радна организација „Прва искра — Процесно-прерађивачка хемија" за прва три месеца план реализације остварила је са 24 посто (45 посто више него у истом периоду прошле године). У оквиру ове Радне организације Фабрика полиуретана план реализације остварила је са 32 посто (72 посто више него у првом кварталу прошле године), Фабрика изолационих материјала са 12 посто (39 посто више него у истом периоду 1980. године), Фабрика силикона и пластике са 20 посто (2 посто мање од остварења плана реализације у прва три месеца 1980. године). Фабрика „Плутотехника" са 30 посто (50 посто више од остварења у истом периоду прошле године). У ООУР „ПОСМАК" са 22 посто (24 посто више него у јануару, фебруару и марту прошле године).

Радна организација „Балкан" план реализације остварила је са 19 посто (87 посто више него у првом кварталу прошле године).

Радна организација „Прва искра — Процесна опрема, арматура и алати" у првом кварталу остварила је план реализације са 23 посто (58 посто више него у истом периоду 1980. године). У оквиру ове Радне организације Фабрика процесне опреме план реализације остварила је са 18 посто (5 посто више од остварења плана реализације у прошлој години), Фабрика индустријских и специјалних арматура са 28 посто (95 посто више него у истом кварталу 1980. године) и Фабрика арматура, специјалних машина и алата са 19 посто (98 посто више него у истом периоду прошле године).

Радна организација „Прва искра — Енергетика" план реализације у прва три месеца остварила је са 30 посто (30 посто више него у прва три месеца 1980. године), Радна организација „Прва искра — Инжењеринг" са 18 посто (19 посто мање него у првом кварталу 1980. године) и Радна организација „Прва искра — Комерц" са 26 посто (48 посто више него у истом периоду прошле године).

У првом кварталу ове године „Прва искра" остварила је план извоза са 19 посто, што је за 121 посто више него у периоду јануар—март 1980. године. На конвертибилном подручју остварен је план извоза са 6 посто, док је на клиринškом подручју овај план остварен са 19 посто.

У прва три месеца Радна организација „Прва искра — Површински активне материје" остварила је физички обим производње са 22 посто, односно у износу од 2935 тона. Основна организација удруженог рада Фабрика полиуретана наведени план у првом кварталу остварила је са 25 одсто или произвела је 1310 тона производа. Фабрика изолационих материјала физички обим производње остварила је са 15 посто (461 тона). Фабрика силикона и пластике, у овом периоду, обим производње је остварила са 30 посто, или 549 тона. Фабрика „Плутотехника" такође је физички обим производње остварила са 30 посто, али 721 тону. Радна организација „Балкан" наведени план остварила је са 20 посто, односно произвела је 892 тоне производа. Фабрика индустријских и специјалних арматура физички обим производње остварила је са 24 посто (487 тона), Фабрика процесне опреме са 19 посто (402 тоне) и Фабрика арматура, специјалних машина и алата са 11 посто (237 тона).

ОДРЖАНИ „ПРВИ СУСРЕТИ ДРУГАРСТВА ОБРЕНОВЦА"

ДРУЖЕЊЕ УЗ ПЕСМУ И ИГРУ

Ове године одржани су „Први сусрети другарства радника општине Обреновац", Организатор ове културно-уметничке манифестације је Веће Савеза синдиката општине Обреновца. Циљ ове манифестације је представљање стваралачког рада радника — аматера и њихово зближавање.

„Сусрети" су почели у понедељак 27. априла у Матичној библиотеци „Влада Аксентијевић". Учесници и посетиоци изложбе слика и књижевног сусрета радника писаца је поздравио Милијан Риоровић, председник Већа Савеза синдиката општине Обреновац. Он је рекао да ће „Сусрети" постати стална манифестација дружења радника културно-уметничких стваралаца. Риоровић је рекао да је све ово што се одржава у оквиру ове манифестације посвећено делу и лику друга Тита без кога ове године први пут дочекујемо Први мај.

У 18.30 је отворена изложба слика и фотографија. Својим радовима представили су се **Никола Милованковић** и **Борислоје Јовановић**, радници „Прве искре", **Иван Пековић**, радник Термоелектране „Никола Тесла" и **Миодраг Поповић**, радник Матичне библиотеке „Влада Аксентијевић". Жири у коме су били Милисав Петковић, Јован Зец, Бранислав Вујчић и Маринко Бабић, одлучио је да се на градско такмичење упуте радови Николе Миловановића и Миодрага Поповића.

У 19 часова одржан је сусрет радника песника. Учествовали су Драгољуб Николић, Јелена Живановић и Станимир Васић, радници „Прве искре" и Драга Дацковић и Слободанка Стругар радници Термоелектране „Никола Тесла". Чланови Жирија у коме су били Миладин Тошић, Спасоје Шејић и Богољуб Стефановић одлучили су да обреновачке песнике радике на градском такмичењу представљају Драгољуб Николић и Драга Дацковић.

У уторак, 28. априла одржано је у сали биоскопа „Победа" вече позоришног аматеризма. Најпре су се представили чланови Малог аматерског театра. Они су извели Крлежин „Кумровечки поктурно". У 20 часова наступили су чланови драмско-рецитаторске секције КУД „Никола Тесла". Они су извели Нушићев, „Београд некад и сад". На градско такмичење упућена је представа МАТ-а.

У четвртак 30. априла одржано је такмичење културно-уметничких друштава обреновачких радних организација. Такмичили су се КУД „Драган Марковић", „Никола Тесла" и „Прва искра" Жири у коме су били Радослав Нелић, Славиша Пантелић, Милица Стојковић, Љиљана Ксантован и Драгиша Вујошевић имао је тежак задатак да на градско такмичење упути најбоље такмичаре.

За даље такмичење пласирали су се: фолклор „Прве искре" оркестар „Прве искре" Бранислав Вујић, вокални солиста и Милан Драчевац инструменталиста, обојица из „Прве искре".

Завршно вече „Првих сусрета другарства радника општине Обреновац" посматрало је више од 800 гледалаца. Сусрети су ваљано организовани иако је било проћуста који нису утицали на ток такмичења. Постигнут је циљ: радници — културно-уметнички стваралци су се дружили. И то је оно најлепше.

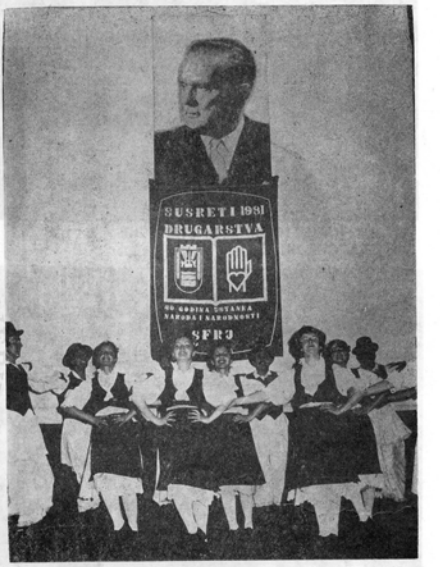

КУД ТЕ „Никола Тесла"

КУМРОВЕЧКИ НОКТУНО МИРОСЛАВА КРЛЕЖЕ У ИЗВОЂЕЊУ МАЛОГ АМАТЕРСКОГ ТЕАТРА

НЕ САМО КУЛТУРНИ, ВЕЋ И ДРУШТВЕНИ ДОГАЂАЈ

Наша, обреновачка, средина није без аматерске позоришне традиције. Било је пуно лепих доживљаја. Увек смо и у тренуцима пригодних манифестација имали сјајних представа, рецитала, рецитовања.

И последња представа МАТ-а, премијерно изведена 27. марта 1981. године, припремљена као поклон аматера четрдесетогодишњице НОБ и револуције и сећању на друга Тита, била је догађај од изузетног значаја. „Кумровачки поктурно" је посебан друштвени догађај јер на најбољи — уметнички — начин говори о херојској прошлости и генију Тита. Својим текстом, модерном режијом, сценским решењима, ова представа је успешна од света доведе виђено у изворишту наших аматера. По својој концепцији, није претерано рећи, она превазилази и најбоља аматерска остварења.

Мисаоно снажан и уметнички беспрекоран текст Мирослава Крлеже пружио је добру подлогу за представу, али је, као такав, поставио тежак задатак редитељу и извођачима. А они су у томе успели и ето разлога што „Кумровечки поктурно" у режији Павла Николића заслужује све комплименте.

П. Николић је изузетно добро сценски поставио и режирао ову представу. Три лица су говорила скоро цео текст, а велика група статиста, условно речено пантомимичара, складно је пратила Крлежину мисао. Била је редитељска храброст тако поставити представу и одржати је без падова и дисхармоније. Пуна инвентивност редитеља дошла је до изражаја.

Успео је да ускладе смену рецитатора зависно од дела текста који говоре прилагођавајући га њиховим гласовним и глумачким афинитетима. Кретње на позорници су логичне и мотивисане. Наглашавале су успешно, вечерњу песму (поктурно) после које ће доћи светло „сунца што сја и храни и греје".

Хорско говорење се преноси од најстаријег до најмлађег попут ехова револуционарне мисли и Титовог дела које иде с генерације на генерацију. Дивно је уравнотежена игра статиста са грчем на лицу док Тито говори: „Признајем само суд своје Партије..." Како не поменути загрљај „деде" и „детета" кад је мисао о истоветном осећању свих који су стварали ову земљу и који су у њој рођени. Пуно је таквих решења. Павле Николић је успео као никад досад. Знам зашто: текло му је из срца.

Помагали су му у томе много Миладин Тошић искуством старог рецитатора и „царским" гласом, Мирослав Арсеновић префињеном емоционалношћу, а посебно Рамона Маричић ретко баршунастим гласом, дубоким осећањем, зналачким говорењем и својом младошћу.

„Споредне" у представи, доајен аматеризма у Обреновцу, ДаркоМршевић, такође и Неђа Костић показали су како се воли позориште и како се и у „малим" улогама праве успешна остварења. Не заостају ни Марин Лукетина и Ивица Бирковић. Ни други.

Ова представа је прави доживљај позоришне лепоте. И не само позоришне.

Миладин СИМИЋ

ОФК УРОВЦИ· ПРВАЦИ ОПШТИНСКЕ ФУДБАЛСКЕ ЛИГЕ

ИЗМЕЂУ УСПЕХА И ТЕШКОЋА

Посетили смо јесењег и тренутног лидера Прве општинске лиге, ОФК Уровце, управо пред његову редовну Годишњу скупштину. О раду овог делегатског тела биће сачињена анализа и већ сада се зна да ће у њој успеси и тешкоће пружањи највећу пажњу.

За љубитеље општинског „малог фудбала" и није било веће изненађење тријумф Уровчана. Годинама ова екипа бележи завидне резултате и налази се при врху фудбалских збивања у општини. Ове полусезоне Уровчани су оставили иза себе и такве екипе као што су Рвати, Ратари и Бело Поље, тимове који раде у много повољнијим условима.

Уровчани су посебно поносни ни пехар који су добили као победници Купа Ослобођења Обреновца 1980. године, једног од најмасовнијих такмичења у општини. На турниру одржаном поводом Дана ЈНА, у конкуренцији Рвата, Белог Поља и славољубивих екипе Гарнизона „Бора Марковић", освојено је друго место. Успех је тим већи ако се зна да су у својим редовима ривали имали играче Радничког и Прве искре. За најбољег играча турнира проглашен је Драгиша Иванић из екипе Уроваца, који се сада налази на одслужењу војног рока. Али, као што то бива успех прате и недаће.

Игралиште је због депоније Термоелектране „Никола Тесла" попљављено а нема ни прописане димензије. Како немају поље-ну довољну за терен, Уровчани нису изградили ни свлачионице.

Приступе су и материјалне недаће. Месна заједница нема средстава за фудбалере тако да они сами, из своје џепа, финансирају набавку опреме, плаћају путне трошкове, службена лица...

Шта је то што је надмудало ове, за неке, непремостиве тешкоће. Одговор је једнозначан: иницијативе Војислав Стојадиновић, председник Клуба; преуздан је био ентузијазам, другарство, љубав према Клубу и месној заједници и, наравно, према фудбалу.

Тренер Александар Зековић располагао је са скромним играчким фондом, а ситуацију око састављања екипе отежавале су бројне казне и повреде. Неколико младих фудбалера се намеће али их не уврштујемо у представнике окрајца, јер предност имају старији искусни играчи. Време младих тек долази, каже Зековић о онима који куцају на врата првог тима.

Уровци су одувек били непресушни извор талената који су по правилу одлазили у друге фудбалске средине. Овде истичу да је циљ да се задрже на садашњим позицијама иако је неколико првотимаца у ЈНА а поједини наговештавају одлазак. Посети ли им се мало више пажње даће још више. Они скромни и узорни спортисти су то и заслужили.

М. А.

ПОДМЛАДАК ФК „РАДНИЧКОГ"

ВАЖНА ЈЕ ДОБРА ИГРА

Многи се слажу са констатацијом да „Радничко" из Обреновца, у ствари, и не заслужује ранг лиге. Ако се, ипак, и ставе у ранг лиге, ОФК Уровце, управо пред његову редовну Годишњу скупштину. О раду овог делегатског тела биће сачињена анализа и већ сада се зна да ће у њој успеси и тешкоће пружањи највећу пажњу.

За љубитеље општинског „малог фудбала" и није било веће изненађење тријумф Уровчана. Годинама ова екипа бележи завидне резултате и налази се при врху фудбалских збивања у општини. Ове полусезоне Уровчани су оставили иза себе и такве екипе као што су Рвати, Ратари и Бело Поље, тимове који раде у много повољнијим условима.

Уровчани су посебно поносни ни пехар који су добили као победници Купа Ослобођења Обреновца 1980. године, једног од најмасовнијих такмичења у општини. На турниру одржаном поводом Дана ЈНА, у конкуренцији Рвата, Белог Поља и славољубивих екипе Гарнизона „Бора Марковић", освојено је друго место. Успех је тим већи ако се зна да су у својим редовима ривали имали играче Радничког и Прве искре. За најбољег играча турнира проглашен је Драгиша Иванић из екипе Уроваца, који се сада налази на одслужењу војног рока. Али, као што то бива успех прате и недаће.

Игралиште је због депоније Термоелектране „Никола Тесла" попљављено а нема ни прописане димензије. Како немају поље-ну довољну за терен, Уровчани нису изградили ни свлачионице.

Приступе су и материјалне недаће. Месна заједница нема средстава за фудбалере тако да они сами, из своје џепа, финансирају набавку опреме, плаћају путне трошкове, службена лица...

Шта је то што је надмудало ове, за неке, непремостиве тешкоће. Одговор је једнозначан: иницијативе Војислав Стојадиновић, председник Клуба; преуздан је био ентузијазам, другарство, љубав према Клубу и месној заједници и, наравно, према фудбалу.

Тренер Александар Зековић располагао је са скромним играчким фондом, а ситуацију око састављања екипе отежавале су бројне казне и повреде. Неколико младих фудбалера се намеће али их не уврштујемо у представнике окрајца, јер предност имају старији искусни играчи. Време младих тек долази, каже Зековић о онима који куцају на врата првог тима.

Уровци су одувек били непресушни извор талената који су по правилу одлазили у друге фудбалске средине. Овде истичу да је циљ да се задрже на садашњим позицијама иако је неколико првотимаца у ЈНА а поједини наговештавају одлазак. Посети ли им се мало више пажње даће још више. Они скромни и узорни спортисти су то и заслужили.

М. А.

Многи се слажу са констатацијом да „Радничко" из Обреновца, у ствари, и не заслужује ранг лиге. Ако се, ипак, и ставе у ранг лиге, Обреновац, управо пред његову редовну Годишњу скупштину. О раду овог делегатског тела биће сачињена анализа и већ сада се зна да ће у њој успеси и тешкоће пружањи највећу пажњу.

За љубитеље општинског „малог фудбала" и није било веће изненађење тријумф Уровчана. Годинама ова екипа бележи завидне резултате и налази се при врху фудбалских збивања у општини. Ове полусезоне Уровчани су оставили иза себе и такве екипе као што су Рвати, Ратари и Бело Поље, тимове који раде у много повољнијим условима.

Уровчани су посебно поносни ни пехар који су добили као победници Купа Ослобођења Обреновца 1980. године, једног од најмасовнијих такмичења у општини. На турниру одржаном поводом Дана ЈНА, у конкуренцији Рвата, Белог Поља и славољубивих екипе Гарнизона „Бора Марковић", освојено је друго место. Успех је тим већи ако се зна да су у својим редовима ривали имали играче Радничког и Прве искре. За најбољег играча турнира проглашен је Драгиша Иванић из екипе Уроваца, који се сада налази на одслужењу војног рока. Али, као што то бива успех прате и недаће.

Игралиште је због депоније Термоелектране „Никола Тесла" попљављено а нема ни прописане димензије. Како немају поље-ну довољну за терен, Уровчани нису изградили ни свлачионице.

Приступе су и материјалне недаће. Месна заједница нема средстава за фудбалере тако да они сами, из своје џепа, финансирају набавку опреме, плаћају путне трошкове, службена лица...

Шта је то што је надмудало ове, за неке, непремостиве тешкоће. Одговор је једнозначан: иницијативе Војислав Стојадиновић, председник Клуба; преуздан је био ентузијазам, другарство, љубав према Клубу и месној заједници и, наравно, према фудбалу.

Тренер Александар Зековић располагао је са скромним играчким фондом, а ситуацију око састављања екипе отежавале су бројне казне и повреде. Неколико младих фудбалера се намеће али их не уврштујемо у представнике окрајца, јер предност имају старији искусни играчи. Време младих тек долази, каже Зековић о онима који куцају на врата првог тима.

Уровци су одувек били непресушни извор талената који су по правилу одлазили у друге фудбалске средине. Овде истичу да је циљ да се задрже на садашњим позицијама иако је неколико првотимаца у ЈНА а поједини наговештавају одлазак. Посети ли им се мало више пажње даће још више. Они скромни и узорни спортисти су то и заслужили.

М. А.

ОБРЕНОВАЧКИ РУКОМЕТ ЈЕ КРЕНУО НАПРЕД

У Обреновцу се много очекивало од сениорских рукометних екипа „Радничког". Очекивања су се испунила. Рукометаши су на крају јесењег дела пренетих „ногу први у квалитетној лиги Србије са три бода предности у односу на другопласирану екипу, док су девојке у међурепубличкој лиги Србије — Прва гора имале исти број бодова са прворангираном екипом, али и слабију гол разлику.

У првом колу наставка и једни и други су забележили победу, тако да су на врху били подједнако. Онда је уследио слаб период мушкараца: од два кола у којима су изгубили три бода, док су девојке наставиле са победама.

У недељу је играно четврто коло пролећног дела. Мушкарци су играли код куће са „Ударником" из Лозовика и уз сврдајућу подршку гледалаца прикупили серију јоних игара победом од 32:22. Девојке су у Бајевом Полу остварале победу од 21:15 против „Текстилаца" и тиме избегле на чело табеле.

Разговарали смо са тренерима екипа **Николом Вешковићем** и **Приболавом Кавићем** о шансама „Радничког" да изборе пласман у виши ранг. Оба су изразили оптимизам, али се слажу у виђењу да је за то потребно одржати овакву форму и наставити са добрим играма, јер је конкуренција веома јака.

ДУШАН ПЕРИЋ

„Раднички" ређа победе

Фудбалери „Радничког", посумњиво, су једна од најуспешнијих екипа у проленном делу првенства Српске лиге. У последње три утакмице „Раднички" је савладао екипу „Слога" Гаврилце и „Радничког" из Шапца. Тако се показало да ова тим и у недаћама може бити велики. Заслужено је победе и на страни што му у јесењем делу пренетих игара учинило. Баш ти бодови освојени на страни могу бити драгоцени за даљи пласман.

— Да смо у јесењем делу пренетих игара играли овако не би се наши у борби за опстанак. Тек онда кад су нас свалиле недаће показали смо ствараву вредност. Да смо од почетка играли овако како можемо борили би се за једно од места у горњем делу табеле. Ни сада није касно да то учинимо, каже халф **Цвјетковић**.

После 23 кола „Раднички" се налази на 8 месту са 24 освојена бода. У 24 колу који се игра 10. марта „Раднички" се као домаћин суочиће са екипом Мајданпека која се налази на другом месту са истим бројом бодова иза и водећи Тимок. Шанса за поправљање пласмана је ту и сви очекују да ће бити искоришћена.

АТЛЕТСКА СЕКЦИЈА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ — ЗМАЈ"

Нова генерација много обећава

Успеси атлетске секције основне школе „Јован Јовановић Змај" велики су да име наставника физичког васпитања Богдана Перића. Дошао у ову школу пре пет година и одмах почео вредно да ради са групом одабраних, талентованих дечјовица. Већ 1977. године млади атлетичарке ове школе биле су екипне првакиње у општини, граду и Републици. Исти успех поновиле су 1978. и 1979. године у 1980. години вредне атлетичке освојиле су прво место у општини и граду и у Републици су биле друге, с тим што су имале исти број бодова као и проглашасрана екипа из Краљева. За своје резултате женска атлетска секција добила је и Октобарску награду града Београда. Њиховом стопама успеха касније је кренула и мушка атлетска секција.

— Само планској и систематски рад може да донесе одличне резултате у раду са вашима, у било којој области — каже наставник Перић и те речи потврђује личним примером.

Четири године он је тако радио са једном генерацијом дечјочица и постигао завидне резултате. Три пута узастопно освојен назив екипног првака Србије и небројено много појединачних победа. Доживео је наставник Перић и то задовољство, да се радује успеховима својих ученика и онда када више нису били његови ђаци. Како сам каже, за ту његову радост и задовољство постоје три разлога. Први је да је та генерација тријумфовала и била победник од општинског до републичког такмичења; други разлог — исти ђаци су прешли у средњу школу па наставници и тамо рад у атлетској секцији и освојили прво место за своју школу, такође од општине до Републике: трећи разлог је тај, што се из те генерације издвојио и један изванредан појединац, младић који је сада ученик. Пи разреда средње школе, али и даље наставио редовно да тренира код свог наставника из основне школе. Тај талентовани младић већ сада скаче увис 2,10 м, а зове се Влатко Јовичић. Наставник Перић полаже велике наде у свог ученика и настоји да му омогући сва услова да се развије у врхунског спортисту.

Нова генерација атлетичарки се спрема за овогодишња такмичења, и то речима высоког наставника и тренера, много обећава. То су дечојчице које маљавро тренирају три пута недељно, а користе сваки слободан тренутак и простор за рад. Најбоље појединце у тој другој генерацији су: Снежана Бошковић (трчи 100 м за 13,1 сек.), Светлана Илић (скаче увис 160 см), Снежана Милосављевић (трчи 300 м за 44,2 сек.), Марина Јанковић (скаче у даљ 4,86 м), Светлана Будало (баца куглу 9,30 м), штафету чине прво четири девојчице које 4 Х 100 метара претрче у рекордном времену Србије, за 52,1 секунду.

Д. П.

УРЕЂУЈЕ И ИЗДАЈЕ: СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА СКУПШТИНСКЕ ПОСЛОВЕ СКУПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ. ТЕЛЕФОН 871-862, 871-786. ИЗДАВАЧКИ САВЕТ: ДРАГИЦА ДАЦКОВИЋ, ДРАГАН КОМЛЕНСКИ, ЈЕЛЕНА ЦЕРОВИЋ, БОГОЉУБ СТЕВАНОВИЋ, НЕДЕЉКА ПЕШИЋ, МИЛИЦА СИМАНИЋ, МИЛАДИН СИМИЋ, ДРАГАН МИЈАТОВИЋ, МИЛЕ ПОПОВИЋ, ГРАДИМИР БОРЂЕВИЋ (ПРЕДСЕДНИК), МИЛОРАД МАТИЋ, ВРАНКО МИЛОШЕВИЋ, ГЛАВНИ ОДГОВОРНИ УРЕДНИК, ПАВЛЕ НИКОЛИЋ, УРЕДНИК, НИКОЛА МРВИЋ, ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК: ШТАМА: РО „ДРАГАН СРНИЋ" ШАБАЦ ВИТЕ ВРАШ ТАНОВИЋА 3, ТЕЛ. 26-322.